

မင်းမြတ်သူရ

ဆားပုလင်းမင်းအောင်
တက်တူရင်လူမရွေးဘဲ

မင်းမြတ်သူရ
ဘက်တူရင်လူမရွေးဘူး

ပြည်သူတွေ ဘက်တူရင် လူမရွေးတဲ့စိတ်ဓာတ်တွေ ဖြစ်ပေါ်အောင် လွန်ခဲ့
တဲ့နှစ် ၂၀ ကျော်က ကျွန်တော် ရေးထားတဲ့ စာအုပ်လေး တင်ပေးလိုက်ပါ
တယ်... ဒီစာအုပ်လေးကို အွန်လိုင်း ပေါ်မှာလည်း လုံးဝရှာမတွေ့ပါဘူး။
အဟောင်းဆိုင်တွေမှာလည်း ရှာမရနိုင်တဲ့ ရှားပါးစာအုပ် လေးပါ...

မင်းမြတ်သူရ
ဘက်တူရင်လူမရွေးဘူး

အပိုင်း ၁

တစ်နေ့သ၌ ကျွန်ုပ်နှင့်စုံထောက် ဦးပေါ်ဦးသည် အင်းစိန်စီအိုင်ဒီရုံးနှင့် မ
နီးမဝေးတွင်ရှိသော ကာကာဆိုင်တွင်ထိုင်၍ နေစဉ် ဦးပေါ်ဦးသည် ကျွန်ုပ်
အားအောက်ပါအတိုင်း ပြောလိုက်လေ၏။

"လောကမှာ မိန်းမကြောက်တယ်ဆိုတဲ့ ယောက်ျားတွေဟာ တကယ်
တော့ လူလည်တွေဗျ"

ထိုအခါ ကျွန်ုပ်က

"ရှင်းစမ်းပါဦးဗျာ ... ဘယ်လိုလည်တာတုန်း ..." ဟုမေးမြန်းလိုက်

လေ၏။

ဦးပေါ်ဦးကြီးက ...

"ဒီလိုဗျ... ခင်ဗျားတို့ ကျုပ်တို့ မိန်းမကြောက်တယ်ဆိုတာက သူတို့ကွယ်ရာမှာ လုပ်ချင်ရာလုပ်ဖို့ မိန်းမကြောက်တယ်ဆိုတဲ့ မျက်နှာဖုံးစွပ်ထားတာဗျ၊ တကယ်ကြောက်ရတာ မဟုတ်ဘူး၊ ကြောက်ချင်ယောင်ဆောင်နေကြတာ၊ မိန်းမတွေကတော့ ကျုပ်တို့ကိုနိုင်ရတယ်ဆိုတဲ့ ပီတိလေးတွေနဲ့ ကျေနပ်နေရှာတယ်... ကျုပ်တို့က အနိုင်ခံချင်လို့ခံနေတာ မသိရှာဘူး၊ အတော်လည်တဲ့ ယောက်ျားတွေဟာ မိန်းမတွေရှေ့မှာ မခုပ်တတ်တဲ့ကြောင်လို ကုပ်ကုပ်လေးလုပ်နေပြီး ကွယ်ရာမှာ ရှုပ်ချင်တိုင်းရှုပ်၊ ပွေချင်တိုင်း ပွေနေတာ ခင်ဗျားအသိပဲလေ၊ တခြားမကြည့်နဲ့ ကျုပ်တို့မိတ်ဆွေကြီး မောင်ဉာဏ်ဝင်းကိုကြည့်၊ သူ့မိန်းမရှေ့မှာဆို တကယ့်သူတော်ကောင်းလေးပဲ၊ ကွယ်ရာမှာတော့ မောင်ဉာဏ်ဝင်းလောက် မိန်းမပွေပြီး မျက်နှာရူးလုပ်တဲ့ လူ ရှိသေးလို့လားဗျာ " ဟုဆိုလိုက်လေရာ ကျွန်ုပ်ကလည်း

"ဟုတ်လိုက်လေဗျာ ... "

ဟုအားရပါးရ ထောက်ခံလိုက်လေ၏။

အဆိုပါ မောင် ဉာဏ်ဝင်းဆိုသူသည် မိန်းမပွေသည့်နေရာတွင် စံတင်ထိုက်သူဖြစ်၏။

သူသည် တွေ့မြင်သမျှ မိန်းမဟူသမျှကို သူနောက်ပိုးရမည်ဟု သဘောထားပုံ ရှိရာသို့ရ၏။

ထိုအချိန်မှာပင် ကျွန်ုပ်တို့ အနီးသို့ ပြာတာမောင်ရွှေရောက်ရှိလာပြီးလျှင် ... ဆရာတို့ရေး... မင်းကြီးခေါ်ခိုင်းလိုက်တယ် ... လူသတ်မှုဖြစ်ပြန်ပြီထင်တယ် ... ဟုပြောလေရာ ကျွန်ုပ်က ... ပြဿနာတော့ စပြီ ... ဒီလောက်

ပူအိုက်တဲ့တပေါင်းလကြီးမှာ ဘယ်သူက ဘယ်သူ့ကို သတ်လိုက်ပြန်ပြီလဲမသိဘူး ... ကျုပ်တို့တော့ ခေါင်းရှုပ်ဦးမယ်ဗျာဟု ညည်းညူလိုက်လေ၏။

စုံထောက်ဦးပေါ်ဦးကမူ ... "မပူပါနဲ့ဗျာ ... ရှုပ်နေတာတွေ ရှင်းအောင်လုပ်ဖို့ ကျုပ်တို့မိတ်ဆွေကြီး ဆားပုလင်းမင်းအောင် တစ်ယောက်လုံးရှိပါတယ်၊ ကျုပ်တို့တာဝန်က ကိုမင်းအောင်နောက်ကလိုက်ရုံပဲ။ သူကရှေ့ကနေ ဦးဆောင်ပြီး ရှင်းလင်းသွားလိမ့်မယ် ဟဲဟဲဟဲ" ဟု ရယ်မောပြောဆိုလေတော့၏။

ထိုနောက်တွင်မူ ကျွန်ုပ်နှင့် ဦးပေါ်ဦးကြီးသည် လက်ဖက်ရည်ဖိုးများကို ရှင်း၍ အင်းစိန်စီအိုင်ဒီသို့ အပြေးပြန်ခဲ့လေ၏။

ရုံးခန်းထဲသို့ ရောက်သောအခါ မင်းကြီး၏စားပွဲရှေ့တွင် စုံထောက်ကိုစိန်မြင့်၊ ကိုတင်၊ ဘိလပ်ပြန်ဆရာပူ စသော စုံထောက်များကို စုံစုံလင်လင်တွေ့ရလေ၏။

မင်းကြီးသည် ကျွန်ုပ်တို့ကို မြင်သောအခါစားပွဲခုံကို လက်သီးဖြင့်ဒုန်းခနဲထု၍ ... မြည်းသတ္တဝါလို အပျင်းထူတဲ့လူကလေးနှစ်ယောက် တာဝန်ချိန်ရုံးမှာမရှိဘဲ ဘယ်ကိုသွားနေတာလဲ ဟုမေးမြန်းလေရာ ကျွန်ုပ်နှင့်ဦးပေါ်ဦးကြီးသည် အူကြောင်ကြောင်မျက်နှာပေးနှင့် တစ်ယောက်မျက်နှာတစ်ယောက် ကြည့်လိုက်လေ၏။

"ဦးပေါ်ဦးကြီးသည် ထုံးစံအတိုင်း ဉာဏ်နီဉာဏ်နက်များကို အလျင်အမြန် စဉ်းစားလိုက်ပြီး ... ဒီလိုပါသခင် ... စီအိုင်ဒီရုံးပတ်ဝန်းကျင်မှာရှိတဲ့ ကာကာဆိုင်တွေကို ဘယ်ဆိုင်က လက်ဖက်ရည်ပိုကောင်းလဲလို့ သုတေသနလုပ်နေတာပါ" ဟုဖြေလိုက်ရာ ကျွန်ုပ်၏ ရင်ထဲတွင် ကုလားဘုရား လှည့်သကဲ့သို့ ဆူညံသွားပြီး စုံထောက်မင်းကြီးကမူ မျက်မှောင်ကြုတ်၍ ... လက်ဖက်ရည်ကောင်းတာ မကောင်းတာနဲ့ ဘာဆိုင်လဲ လူကလေး ... ဟု

မေးမြန်းလေ၏။

စုံထောက်ကိုစိန်မြင့်တို့ လူစုမှာမူ ကျွန်ုပ်တို့ကို မနာလိုရှိသူများဖြစ်သဖြင့် ကျွန်ုပ်တို့ ချောက် ကျတော့မည့်အရေးကို တွေး၍ ပျော်ရွှင်နေပုံရလေ၏။

ဦးပေါ်ဦးက ခေါင်းကုတ်၍

"ကျွန်တော်မျိုးတို့ကို ဆားပုလင်းမင်းအောင်က စေခိုင်းလိုက်လို့ပါသခင် ..." ဟုဖြေလိုက်ပြန်ရာ ကျွန်ုပ်က ဦးပေါ်ဦး မျက်လုံးပြူးပြီး ဦးပေါ်ဦးကို လှမ်းကြည့်လိုက်လေ၏။

သို့သော် ၎င်းက မမြင်ဟန်ပြု၍ ... "ဆားပုလင်းမင်းအောင်က ပြောပါတယ် ... ခင်ဗျားတို့ စုံထောက်တွေဟာ ပတ်ဝန်းကျင်မှာ နေ့စဉ်တွေ့ကြုံနေရတဲ့ အသေးအဖွဲကိစ္စလေးတွေကို အရေးတယူနဲ့မှတ်တမ်းပြုထား၊ ဒါမှ စုံထောက်ကောင်းတစ်ယောက် ဖြစ်မယ်လို့ ဆိုပါတယ်သခင် ..." ဟုဖြေလေရာ မင်းကြီး၏မျက်နှာသည် ဝင်းပကြည်လင်သွားပြီးလျှင်

"သိပ်မှန်တဲ့စကားပဲ ... ဒါနဲ့ လူကလေးတို့ ဘာတွေ မှတ်သားထားပြီးပြီလဲ ..." ဟုမေးမြန်းပြန်၏။

ဦးပေါ်ဦးက မျက်နှာတည်တည်ဖြင့် ... "လောလောဆယ်တော့ စီအိုင်ဒီရုံး ပတ်ဝန်းကျင်က လက်ဖက်ရည်ဆိုင်တွေကိုပဲ သုတေသနပြုနေပါတယ် ဖက်ရည်ဆိုင် ပြီးရင် စားသောက်ဆိုင်တွေ၊ အရက်ဆိုင်တွေဘက် လှည့်ပါမယ် ..." ဟုဖြေလေရာ မင်းကြီးက ခေါင်းတဆတ်ဆတ်ညိတ်၍ ...

"ကောင်းတယ် ... ကောင်းတယ်၊ ဆက်ပြီး သုတေသနပြုပါလူကလေး၊ ဆားပုလင်းမင်းအောင် ခိုင်းတဲ့အတိုင်း လုပ်ပါ၊ ဒါပေမဲ့ ပြည့်တန်ဆာအိမ်တွေကိုတော့ သုတေသနပြုတဲ့အထဲမှာ မထည့်ပါနဲ့ ..." ဟုအရေးတကြီး မှာကြားလေ၏။

မင်းကြီး၏စကားအဆုံးတွင် ကျွန်ုပ်တို့ စုံထောက်ကျော်များသည် ဝါးခနဲ ရယ်မောလိုက်ကြကုန်၏။

မင်းကြီးက ကိုတင်လှတို့ လူစုဘက်သို့ လှည့်၍ ... လူပျင်းတွေ ... မောင်မင်းတို့ ပါးစပ်ကြီးဖြပြီး ရယ်မောဖို့လောက်ပဲတတ်တယ်၊ လူကလေး ပေါ်ဦးကိုအတုယူပါ။ သူဟာ မကြာမီ စုံထောက်ကောင်းတစ်ယောက် ဖြစ်တော့မှာ သေချာတယ်ဟု ဆူပူကြိမ်းမောင်းလေရာ စုံထောက်ကိုတင်လှတို့ လူစုသည် အောင့်သီးအောင့်သက်နှင့် ခံလိုက်ရလေ၏။

ဦးပေါ်ဦးကြီး၏မျက်နှာမှာမူ ပျားရည်ဆမ်းထားသည့်နှယ် ပြုံးဖြဖြကြီး ဖြစ်နေလေတော့၏။

စုံထောက်မင်းကြီးက ဆက်လက်၍

ဝိတိုရိယဟောလ်မှာ လွန်ခဲ့တဲ့ညက ပြဇာတ်မင်းသမီးမေမေတင် အသတ်ခံရတယ်လို့ သိရတယ်၊ ဒါကြောင့် လူကလေးတို့ စုံထောက်တွေ ဝိတိုရိယဟောလ်ကို အမြန်ဆုံး သွားကြပါ။ လူသတ်ကောင်ရဲ့ သဲလွန်စကို ရအောင် ရှာဖွေကြပါ။ အင်းစိန်စီအိုင်ဒီရဲ့ ဟီးရိုးဖြစ်တဲ့ ဆားပုလင်းမင်းအောင်လည်း ဘယ်ရောက်နေလဲမသိဘူး၊ လူကလေးက ဆားပုလင်းမင်းအောင်ကို ရှာဖွေပြီး လူသတ်မှုဖြစ်တဲ့နေရာကို ခေါ်ဆောင်သွားပါ။ ဆားပုလင်းမင်းအောင်မပါရင် အမှုမှန်ပေါ်မယ်မထင်ဘူးဟု ခိုင်းစေလိုက်လေရာ ကျွန်ုပ်တို့ စုံထောက်ကျော်များသည် ရုံးခန်းထဲမှ အမြန်ဆုံးထွက်၍ လူသတ်မှုဖြစ်ပွားရာ ဝိတိုရိယဟောလ်သို့ သွားရောက်ရန် စီစဉ်ကြလေ၏။

စုံထောက်ဦးပေါ်က ... "ကိုစိန်မြင့်တို့ သွားပြီး ဆားပုလင်းမင်းအောင် ဘယ်ကိုရောက်နေသလဲ ..." ဟုကျွန်ုပ်ကို မေးမြန်းလေရာ

ကျွန်ုပ်က ... "ဂျူဗလီဟောလ်မှာ အိန္ဒိယနာမည်ကြီး မျက်လှည့်အဖွဲ့ပြလို သွားကြည့်နေတယ်ဗျ ..." ဟုဖြေလေ၏။

ထိုအခါ ဦးပေါ်ဦးက ... ဒါဆို ဂျူဗလီဟောလ်ကိုပဲ လိုက်သွားရအောင်ဗျာ၊
ကိုမင်းအောင်ကို အမြန်ဆုံးခေါ်မှ ဖြစ်မယ်ဗျို့။ အသတ်ခံရတဲ့သူက ပြ
ဇာတ်မင်းသမီးဆိုတော့ သတင်းစာသမားတွေက ထုံးစံအတိုင်း ချဲ့ကားပြီး
ရေးမှာ မြင်ယောင်သေးတယ်ဗျာဟု ညည်းညူလေ၏။

ကျွန်ုပ်နှင့် စုံထောက် ဦးပေါ်ဦးကြီးသည် ဖွဲ့ဒ်ကားစုတ်လေးကို စက်နှိုး၍
ထွက်ခဲ့လေရာ ဂျူဗလီဟောလ်ဂိတ်ပေါက်တွင် အိန္ဒိယလူမျိုးတစ်ဦးနှင့်
စကားလက်ဆုံကျနေသော ဆားပုလင်းမင်းအောင်ကို တွေ့ရလေ၏။

ဆားပုလင်းမင်းအောင်သည် လူသတ်မှုဖြစ်သည့် အကြောင်းကို
ကြားသည်နှင့် ကျွန်ုပ်တို့နှင့် အတူ လိုက်ခဲ့လေ၏။

ကျွန်ုပ်တို့စုံထောက်ကျော်များ စီးနင်းလိုက်ပါလာသော ဖွဲ့ဒ်ကားစုတ်
ကလေးသည် ဝိတိုရိယဟောလ် ရှေ့သို့ရောက်သောအခါ စုံထောက်ကိုစိန်
မြင့်တို့လူစု၏ ကားစုတ်ကြီးရှေ့တွင် ရပ်လိုက်၏။

ဝိတိုရိယဟောလ်တွင် အစောင့်ချထားသော ပုလိပ်သားသုံးယောက်ကို
တွေ့လိုက်ရပြီး ခဏအကြာတွင် ကားရှိရာသို့ ထိပ်ပြောင်ပြောင်လူတစ်ဦး
ရောက်လာပြီး မိမိကိုယ်မိမိ ဝိတိုရိယဟောလ်တွင် တာဝန်ကျသော
မန်နေဂျာဦးအေးမောင်ဟု မိတ်ဆက်လေ၏ ... ထို့နောက်တွင်မူ ဦးအေး
မောင်က ကျွန်ုပ်တို့အား ဝိတိုရိယဟောလ်အတွင်းသို့ ခေါ်ဆောင်သွား
လေ၏။

မှတ်ချက်။ ။ယနေ့ခေတ် ဆူးလေဘုရားလမ်းပေါ်ရှိ ကုန်သည်ကြီးများ
ဟော်တယ် နေရာတွင် ဝိတိုရိယဟောလ်ရှိပါသည်။ ယင်းကို မြန်မာများက
ဖာရစီဇာတ်ရုံဟူ၍လည်းကောင်း၊ လျှော်တန်ဇာတ်ရုံဟူ၍လည်းကောင်း၊
ခေါ်ဝေါ်ကြပါသည်။ ရုပ်ရှင်မပေါ်မီက ဖာရစီဇာတ်များကိုသာ ကပြရန်
ဆောက်လုပ်ထားသော ရုံဖြစ်သဖြင့် ဤရုံ၏ဇာတ်ခုံမှာ အလွန်ကျယ်ပြန့်၏။

ဇာတ်သမားများ ဖြီးလိမ်းပြင်ဆင်ရန် အထက်ထပ်တွင် အခန်းငယ်ကလေးများ သီးသန့်ပါရှိ၏။ ဇာတ်ခုံအောက်တွင် မြေညီထပ်တစ်ထပ်လည်း ရှိသေး၏။ စစ်ကြိုခေတ်က မြန်မာပြဇာတ်များလည်း ရံဖန်ရံခါတွင် ကပြလေ့ရှိပါ၏။

(စာရေးသူ)

မန်နေဂျာဦးအေးမောင်သည် အထက်ထပ်ရှိ အခန်းတစ်ခန်းသို့ ဦးဆောင်၍ ခေါ်ဆောင်သွားလေ၏။

အခန်းထဲသို့ ရောက်သောအခါ စုံထောက်ကိုစိန်မြင့်တို့လူစုကို ထုံးစံအတိုင်း လွန်စွာ အလုပ်များနေဟန်ဖြင့် တွေ့ရလေ၏။

စုံထောက်ကိုတင်လှသည် အခန်းအကျယ်အဝန်းကို တိုင်းတာ၍ မှတ်စုစာအုပ်ထဲသို့ ဟန်ပါပါ ကူးထည့်နေလေ၏။

ကိုစိန်မြင့်ကမူ မင်းသမီးများ ဖြီးလိမ်းပြင်ဆင်ရန်ထားသော မှန်တင်ခုံကို ဖွင့်၍ တစ်စုံတစ်ရာကို ရေးကြီးသုတ်ပျာဟန်ဖြင့် ရှာဖွေနေလေ၏။

ဘိလပ်ပြန်ဆရာပွဲဆိုသော စုံထောက်အိုကြီးက ဘိလပ်တွင် စုံထောက်ပညာသင်ယူခြင်း၏ ခက်ခဲနက်နဲပုံကို ကျယ်လောင်စွာ ချဲ့ကားပြီး ပြောဆိုနေလေ၏။

မှတ်ချက်။ ။ဘိလပ်ပြန်ကြီးသည် ဘိလပ်သို့ စုံထောက်ပညာသင်ယူရန် သွားလာခဲ့ခြင်းမဟုတ်။ စုံထောက်မင်းကြီး၏ ပြာတာအနေဖြင့် ဘိလပ်သို့ တစ်လခန့် လိုက်ပါရခြင်းသာဖြစ်၏။

လူသတ်မှု ဖြစ်ပွားရာ အခန်းတွင်း တစ်နေရာတွင် သံခုတင်တစ်လုံးရှိပြီး ခုတင်ပေါ်တွင် ကန့်လန့်ဖြတ်လဲ၍ သေဆုံးနေသော ပြဇာတ်မင်းသမီးမေမေတင်ကို မြင်ရ၏။

မေမေတင်၏ ခန္ဓာကိုယ် အောက်ပိုင်းမှာ ခုတင်အောက်သို့ ကျနေပြီး အပေါ်ပိုင်းမှာ ခုတင်ပေါ်တွင်ရှိ၏။

သူမ၏လှပသော ခန္ဓာကိုယ်တွင် စူရတီလုံချည်ကို လျော့ရိလျော့ရဲ ဝတ်ဆင်ထား၏။

ခန္ဓာကိုယ်အထက်ပိုင်း ရင်ညွန့်နေရာတွင် သွေးကွက်ကြီးကို မြင်ရသဖြင့် ထိုဒဏ်ရာကြောင့်ပင် သေဆုံးခဲ့ခြင်း ဖြစ်တန်ရာ၏။

အခန်းထောင့်တစ်နေရာတွင် လှပသော ပန်းစည်းကြီးတစ်စည်းကို တွေ့ရ၏။

"ဆားပုလင်းမင်းအောင်သည် မေမေတင်၏အနီးတွင် ဒူးထောက် ထိုင်ချ၍ ဒဏ်ရာကို သေချာစွာ စစ်ဆေးကြည့်ရှုပြီး ဓားဒဏ်ရာကြောင့် သေဆုံးရတာဗျ၊ ဓားဟာ အသွား သေးသွယ်ပြီး အရိုးရှည်တဲ့ဓားမျိုးဖြစ်လိမ့်မယ်" ဟုမှတ်ချက်ချလေ၏။

ထို့နောက် ဆားပုလင်းမင်းအောင်ကပင် ဆက်လက်၍ ... "ပြဇာတ်မင်းသမီးရဲ့ အလောင်းကို ဘယ်သူအရင်ဆုံးတွေ့တာလဲ ..." ဟု မေးမြန်းလေ၏။

မန်နေဂျာဦးအေးမောင်က ... "သန့်ရှင်းရေးအလုပ်သမား ဆာမိတွေ့တာပါ။ ညက မင်းသမီးရဲ့ အခန်းတံခါးပိတ်ထားတော့ အိမ်ပြန်သွားပြီလို့ထင်၊ ဒီနေ့မနက်မိုးလင်းတော့မှ မင်းသမီးအလောင်းကို တွေ့ပါတယ်လို့ ညက အိမ်မပြန်ဘဲ နားနေခန်းထဲမှာ သေဆုံးနေကြောင်း သိရပါတယ် ..." ဟုဖြေလေ၏။

ဆားပုလင်းမင်းအောင်က ဆက်လက်ပြီး ... "ညကပြဇာတ်မှာ မေမေတင်ရဲ့ အခန်း ဘယ်အချိန်ပြီးတာလဲ ..." ဟုမေးမြန်းလေရာ မန်နေဂျာက ပြ

ဇာတ်ဒါရိုက်တာကို ခေါ်ယူ၍ ဖြေကြားစေ၏။

ဒါရိုက်တာက ... "ညကပြတဲ့ဇာတ်က ဒဂုန်ဆရာလှရဲ့ ကရင်မောင်နှမ ပြဇာတ်ပါ ... မင်းသမီးရဲ့ အခန်းက ည(၁၀)နာရီလောက်မှာ ပြီးပါတယ် ..." ဟုဖြေလေ၏။

ဆားပုလင်းမင်းအောင်က ခေါင်းညိတ်၍ မန်နေဂျာဘက်လှည့်ကာ ... "မေမေတင်ရဲ့ အခန်းကို ဘယ်သူတွေ ဝင်ထွက်ခွင့်ပြုသလဲ ..." ဟုမေးမြန်းပြန်၏။

မန်နေဂျာက ... "မင်းသမီးနဲ့ ခင်မင်တဲ့သူတွေနဲ့ ပရိသတ်ထဲက မင်းသမီးနဲ့ မိတ်ဆက်ချင်သူတွေဟာ မေမေတင်ရဲ့ ခွင့်ပြုချက်ရရင် ဝင်ထွက်နိုင်ပါတယ် ..." ဟုဖြေလေ၏။

ဆားပုလင်းမင်းအောင်က ညက မေမေတင်ရဲ့အခန်းမှာ ဝင်ထွက်တဲ့သူကို မှတ်သားမိတဲ့သူရှိပါသလား ... ဟုမေးမြန်းပြန်၏။

မန်နေဂျာကြီးက ခေါင်းကုတ်၍ ... "မနွေညက အဖွဲ့သူအဖွဲ့သားအားလုံး ကိုယ့်တာဝန်နဲ့ ကိုယ်ရှုပ်နေတော့ မင်းသမီးရဲ့ နားနေခန်းထဲကို ဝင်ထွက်တဲ့သူကို သတိမထားလိုက်မိကြဘူး ..." ဟုဖြေလေ၏။

ထို့နောက် ဆားပုလင်းမင်းအောင်က မင်းသမီး နားနေခန်းအနီးတွင်ရှိသော ပြဇာတ်မင်းသားနှင့် ဇာတ်ပို့ဇာတ်ရံအချို့ကို ခေါ်ယူ၍ မေမေတင်အခန်းသို့ ဝင်ထွက် သွားလာသူများကို မှတ်မိခြင်းရှိမရှိ မေးမြန်းလေရာ အားလုံးက သတိမထားမိကြောင်း ထွက်ဆိုကြလေ၏။

မေမေတင်သည် ယောက်ျားသေဆုံးသွားပြီးနောက် စမ်းချောင်းဘက်တွင် ရပ်ဆွေရပ်မျိုး အဒေါ်ကြီးတစ်ယောက်နှင့် အတူ နေထိုင်ကြောင်း သိရလေ၏။

မန်နေဂျာကြီးက ဆက်လက်၍

"ဆရာတို့ မေးမြန်းချင်သေးတယ်ဆိုရင်တော့ ဒီရုံမှာ ညစောင့်တာဝန်ကျ တဲ့ ကုလားအဘိုးကြီးတစ်ယောက် ရှိတယ် ဒါပေမဲ့ အဘိုးကြီးကလည်း ည ပိုင်းဆိုရင် ဆေးခြောက်မူးနေတာ များပါတယ်၊ ညကအိပ်ရေးပျက်တော့ ဒီ အချိန်ဆိုရင်တော့ အိပ်ရာ ထသေးမှာ မဟုတ်ဘူး ..." ဟုပြောလေ၏။

ဆားပုလင်းမင်းအောင်က ခေါင်းညိတ်၍ နောက်မှစစ်ဆေးမည် ဖြစ်ကြောင်း ပြောဆိုကာ အလောင်းကို ရင်ခွဲရုံသို့ ယူဆောင်သွားရန် ခွင့်ပြု လိုက်လေ၏။

စုံထောက်ကိုစိန်မြင့်တို့လူစုမှာမူ လက်လျှော့လိုဟန် မရှိသေးဘဲ ပြ ဇာတ်မင်းသားနှင့် ဇာတ်ပို့ဇာတ်ရန်များကို အမျိုးမျိုး လှည့်ပတ်ခြိမ်းခြောက် ရန် မေးမြန်းလေရာ အဖွဲ့သူအဖွဲ့များသည် လွန်စွာ စိတ်ညစ်နေဟန်ရှိ လေ၏။

ကျွန်ုပ်တို့လူစု ဝိတိုရိယဟောလ် အပြင်ဘက်သို့ရောက်သောအခါ ဆား ပုလင်းမင်းအောင်က

"ခဏနေဦး"

ဟုဆိုကာ ဇာတ်ရုံရှေ့တွင် မုန့်ပဲသရေစာရောင်းချသော မိန်းမပျိုတစ်ဦး ထံသို့ သွားရောက်၍ ရယ်ရယ်မောမောနှင့် စကားပြောဆိုနေလေ၏။

ခဏအကြာတွင် မိန်းမပျိုသည် သူမ၏မုန့်ဆိုင်ကို လူတစ်ဦးနှင့်လွှဲအပ် ထားပြီး ဆားပုလင်းမင်းအောင်နှင့်အတူ လိုက်ပါလာလေ၏။

ထိုမြင်ကွင်းကိုကြည့်၍ ဦးပေါ်ဦးကြီးက

"ကိုမင်းအောင်တော့ မုန့်ရောင်းတဲ့ကောင်မလေးကို ခေါ်လာပြီ၊ ဘာလုပ် မလို့လဲမသိဘူး" ဟုရေရွတ်လေ၏။

ဆားပုလင်းမင်းအောင်သည် မိန်းကလေးကို ကားပေါ်တက်စေ၍

"ဦးပေါ်ဦးကြီးအား တရုတ်တန်းဘက်က ဆိုင်တစ်ဆိုင်ကို မောင်းဖို့" ဟု ပြောဆိုလေ၏။

တရုတ်တန်းသို့ ရောက်သောအခါ ဆိုင်တစ်ဆိုင်သို့ဝင်ကာ စားသောက် ဖွယ်ရာများကို မှာယူ၍ မိန်းမပျိုအား စားသောက်စေ၏။

ကျွန်ုပ်တို့လည်း သူမနှင့်အတူစားသောက်ကြ၏။

မိန်းမပျိုသည် အသက်(၁၈)နှစ်ခန့်အရွယ်ရှိပြီး သွက်လက်ချက်ချာ သို့ ရောက်ဟန်ရှိ၏။

ဆားပုလင်းမင်းအောင် ကျွေးမွေးသော အစားအသောက်များကို မြိန်ရှက်စွာ စားသောက်နေလေ၏။

စားသောက်ပြီးစီးသောအခါ မိန်းမပျိုက ပြဇာတ်မင်းသမီးမေမေတင်၏ အကြောင်းကို အောက်ပါအတိုင်း ပြောပြလေ၏။

"မေမေတင်ဟာ ... ရုပ်လေးချောမောသလောက် မျက်နှာအလွန်များတဲ့ မိန်းမတစ်ယောက်ပဲရှင်၊ သူ့ယောက်ျားကြီးဟာ လွန်ခဲ့တဲ့တစ်လလောက်က မလ္လကုန်းဘူတာမှာ ရထားတိုက်ခံရလို့ သေသွားရှာတယ်၊ ကျွန်မတို့အထင် ပြောရရင် ပြဇာတ်မင်းသား ကိုချစ်ညှို့နဲ့တောင် မလွတ်ကင်းဘူးထင်တယ်။ မေမေတင်နဲ့ အတွဲအများဆုံးလူကတော့ ကြာသမားကိုကျော် ဆိုတဲ့လူပဲ၊ သူက မဂိုလမ်း(ယခုရွှေဘုံသာလမ်း)မှာ မျက်မှန်ဆိုင် ဖွင့်ထားတယ်" ဟုဖြေလေ၏။

ဆားပုလင်းမင်းအောင်သည် မိန်းမပျို၏စကားများကို သေချာစွာ နားထောင်၍ မေးခွန်း အနည်းငယ်ကို မေးမြန်းပြန်၏။

ထို့နောက်တွင်မူ သူမအား ကျေးဇူးတင်စကားပြော၍ ဝိတိုရိယဟောလ်သို့

ပြန်လည် ပို့ဆောင် ပေးခဲ့လေ၏။

မိန်းမပျို ကားပေါ်မှဆင်းသွားသောအခါ ကျွန်ုပ်က

'အသိအကျွမ်းများလှသည်လား ကိုမင်းအောင်ရဲ့' ဟုရယ်ကျဲကျဲပြောဆိုလေရာ

ဆားပုလင်းမင်းအောင်

"ကျွန်တော်တို့အလုပ်က အလွှာစုံကလူတိုင်းနဲ့ ခင်မင်အောင် ပေါင်းသင်းထားရတယ်ဗျ၊ ဒါမှလိုအပ်တဲ့အခါ သူတို့ဆီက အကူအညီ ရတာပေါ့၊ ကျွန်တော့်ရဲ့ နင်ဂျာကောင်လေးတွေ ဆိုရင်ကြည့်ဗျာ၊ တစ်ခါတစ်ရံပုလိပ်အဖွဲ့ထက်ပိုပြီး နေရာကျတာ အိုင်ပီတို့အမြင်ပဲလေ" ဟုပြောဆိုလေ၏။

ဆားပုလင်းမင်းအောင်၏ နင်ဂျာ ကောင်လေးများမှာ ရန်ကုန်မြို့ထဲတွင် သတင်းစာပို့ခြင်း၊ ဖိနပ်တိုက်ခြင်း စသော အောက်ခြေသိမ်းအလုပ်များကို လုပ်ကိုင်သော လူငယ်လေးများကို ဆိုလိုခြင်းဖြစ်၏။

ဆားပုလင်းမင်းအောင်သည် ထိုလူငယ်လေးများကို မုန့်ဖိုးပဲဖိုးပေး၍ ကောင်းစွာ လေ့ကျင့်ပေးထားသည်ဖြစ်ရာ ရံဖန်ရံခါ ၎င်းတို့ထံမှရရှိသော သတင်း အတိုအထွာလေးများသည် ကိုမင်းအောင်အတွက် များစွာအသုံးဝင်လှ၏။

ဆားပုလင်းမင်းအောင်က "ကြာသမားမောင်ကျော်နဲ့တွေ့ရအောင် မဂိုလမ်း (ယခုရွှေဘုံသာလမ်း)ကို မောင်း" ဟုဆိုပြန်ရာ ဦးပေါ်ဦးက ... "နာမည်ကလည်း ကြာသမားမောင်ကျော်တဲ့ အဆန်းပါလား" ... ဟုမှတ်ချက်ချလေ၏။

ဆားပုလင်းမင်းအောင်က ... "ဒီလူရဲ့ဂုဏ်ပုဒ်ကိုဖော်ပြီး မှည့်ခေါ်ထားတဲ့ နာမည်ဗျ၊ ဒီလူဟာ အတော်ယုတ်မာတဲ့လူ၊ လူပျိုပေါက်အရွယ်ကတည်းက

သူများမယားတွေကိုပဲ ကြာခိုလာခဲ့တာ ဒီနေ့အထိ၊ လူပုံကပဲ နဲ့နဲ့! အပြော
ကလည်းကောင်းကောင်းဆိုတော့ မိန်းမတွေကလည်း အလွန်ကျတယ်ဗျ၊ ဒီ
လူ သူများအသတ်မခံရသေးတာ အံ့ဩစရာပဲ၊ သူ့မှာ အစွမ်းထက်တဲ့ ပီရ
ဆေးကောင်းကောင်း ရှိပုံရတယ်"

ဟုပြောလေရာ ကျွန်ုပ်ကဝင်၍

"ဒု၊သ၊န၊သောကို မကြောက်ဘူးလား မသိဘူးဟု" ရေရွတ်လေ၏။

ဦးပေါ်ဦးကြီးက "ဒီလိုကောင်စားမျိုးဟာ ဒု၊သ၊န၊သောရဲ့ အဓိပ္ပာယ်ကို
ဒုတိယမိ လင်ယောက်ျားဟာ သေသောအခါ နတ်ပြည်၌ သောတပန်တည်
လို့ အဓိပ္ပာယ် ဖွင့်မဲ့ လူမျိုးဗျ ..." ဟုပြောဆိုကာ တဟားဟား ရယ်မော နေ
လေတော့၏။

မဂိုလမ်း(ယခုရွှေဘုံသာလမ်း)သို့ ရောက်သောအခါ ကြာသမား မောင်
ကျော်၏ မျက်မှန်ဆိုင်ရှေ့တွင် ကားရပ်၍ ဆားပုလင်းမင်းအောင်က အင်း
စိန် စီအိုင်ဒီမှ စုံထောက်များဖြစ်ကြောင်း ပြောဆို၍ မောင်ကျော်နှင့် တွေ့ခွင့်
ရအောင် တောင်းဆိုလေ၏။

မောင်ကျော်၏ တပည့်လေးတစ်ယောက်က မျက်မှန်ဆိုင်၏နောက်ခန်းသို့
ခေါ်ဆောင်သွားလေ၏။

မောင်ကျော်သည် ကျွန်ုပ်တို့လူစုကို မြင်သည်နှင့် နှစ်လိုဖွယ်ပြီးရင်း ...
"လာပါဆရာ ... ထိုင်ပါ၊ လာရင်းကိစ္စကတော့ ကျွန်တော့်မိတ်ဆွေ ပြ
ဇာတ်မင်းသမီးမေမေတင် ကိစ္စနဲ့တူတယ်၊ ကျွန်တော်လည်း အခုမနက်ပိုင်း
ကမှ ဒီသတင်းကိုကြားရလို့ အတော်တုန်လှုပ်သွားတယ်၊ စိတ်မကောင်း
စရာပဲဗျာ၊ မေမေတင်လို အင်မတန် ခင်မင်ဖို့ကောင်းတဲ့မိန်းကလေးကို
ဘယ်လိုလူမျိုးကများ ရက်ရက်စက်စက် လုပ်သွားလဲမသိပါဘူးဗျာ ..." ဟု
ဝမ်းနည်းဟန်ဖြင့် ပြောဆိုလေ၏။ မောင်ကျော်သည် အပြောကောင်း

သလောက် မျက်နှာအမူအရာကလည်း အပြောနှင့် လိုက်ဖက်ညီအောင် လှိုက်လှိုက်လဲ့လဲ့၏။

ဆားပုလင်းမင်းအောင်က ... "မနေ့ည(၉)နာရီနဲ့(၁၂)နာရီကြားမှာ ခင်ဗျား ဘယ်မှာရှိသလဲ ..." ဟုမျက်နှာတည်တည်ဖြင့် မေးမြန်းလေ၏။

မောင်ကျော်ကပြုံး၍ ... "ကျွန်တော် မနေ့ည (၈)နာရီကနေ(၁၂)နာရီအထိ ဝန်ထောက်မင်းဦးဖေခင်ရဲ့ ပါတီပွဲမှာရှိပါတယ်၊ ကျွန်တော်နဲ့အတူ အရေး ပိုင်ဦးသာချိုနဲ့ စက်ရှင်တရားသူကြီး ဦးမောင်မောင်လတ်လည်းရှိနေပါ တယ်၊ ည(၁၂)နာရီထိုးတော့မှ မြူနီစပယ်လူ ကြီးဦးဘလှကားနဲ့ အိမ်ကိုပြန် ခဲ့ပါတယ်၊ ကျွန်တော့်ကို ဦးဘလှကိုယ်တိုင် ကားမောင်းပြီး လိုက်ပို့တာပါ ဆရာ ဆရာတို့မေးမြန်း စုံစမ်းကြည့်နိုင်ပါတယ် ..." ဟုဖြေလေ၏။

မောင်ကျော်သည် ခိုင်လုံသော အလီဘိုင်သက်သေပြချက် ကောင်းကောင်း ရှိနေလေ၏။

ဆားပုလင်းမင်းအောင်က ခေါင်းညိတ်၍ ... "ဒီရက်ပိုင်းမှာ မေမေတင်က ခင်ဗျားကို ထူးခြားတဲ့စကားမျိုး ပြောမိသေးလား၊ ဥပမာ ... သူ့မှာ အန္တရာယ်ရှိနေတယ် ဆိုတာမျိုးပေါ့" ဟုမေးမြန်းလေ၏။

မောင်ကျော်က တစ်ခဏမျှစဉ်းစား၍ ... "မပြောမိဘူးထင်တယ်ဆရာ၊ ကျွန်တော် သေသေချာချာ ထပ်စဉ်းစားကြည့်ပါဦးမယ်၊ ခေါင်းမှာ ပြန် ပေါ်လာရင် ဆရာတို့ကို အကြောင်းကြားမယ်" ဟုအလေးအနက် ပြောဆို လေ၏။

ထို့နောက် မောင်ကျော်က တပည့်လေးတစ်ယောက်ခေါ်ယူ၍

"ဒီက ဆရာတွေအတွက် နို့အေးသုံးခွက် ကောင်းကောင်းစီစဉ်ပေးပါကွာ၊ ကိတ်မုန့်နဲ့ ပန်းသီးတွေလည်း ယူလာခဲ့ပါ" ဟုပြောလေ၏။

ခဏကြာလျှင် လူငယ်တစ်ဦးသည် နို့အေးကိတ်မုန့်နှင့် ပန်းသီးများကို ယူဆောင်လာလေ၏။

မောင်ကျော်က

"သုံးဆောင်ပါဦးဆရာ ... ရောက်တုန်းရောက်ခိုက် ဆရာတို့ကို ပြုစုပါရစေ၊ အင်းစိန်စီအိုင်ဒီက စုံထောက်တွေကို အရင်ကတည်းက လေးစားနေတာပါ" ဟုပြုံးရွှင်သော အမူအရာနှင့် ပြောဆိုလေရာ ကျွန်ုပ်၏ စိတ်ထဲတွင် မောင်ကျော်ကို သဘောကျသွားလေ၏။

နို့အေးများ သုံးဆောင်ပြီးသောအခါ ဆားပုလင်းမင်းအောင်က မောင်ကျော်ကို ကျေးဇူးတင်စကားပြော၍ ပြန်ခဲ့လေ၏။

မောင်ကျော်သည် ကျွန်ုပ်တို့လူစုကို ကားပေါ်အထိ လိုက်လံ ပို့ဆောင်ပေးလေ၏။

လမ်းတွင် ကျွန်ုပ်က ဆားပုလင်းမင်းအောင်အား

"အိုင်ဆေး ကိုမင်းအောင် ... မောင်ကျော်ရဲ့ပုံစံကတော့ ခင်မင်ဖို့ကောင်းသား" ဟု မှတ်ချက်ချလေ၏။

ဆားပုလင်းမင်းအောင်

"အိုင်ပီတောင် မောင်ကျော်ကို သဘောကျသွားပြီးတော့ ဆန့်ကျင်ဘက် လိင်ဖြစ်တဲ့ အမျိုးသမီးတွေသဘောကျတာ ဘာဆန်းလဲဗျ၊ ကျွန်တော့် အတွေ့အကြုံအရ မိန်းမ အင်မတန်ပွေတဲ့သူတွေဟာ အလွန်အပြောချို့ပြီး တယောလိုရွဲတတ်တယ်ဗျ၊ သူတို့ဟာ အလွန်ပါးနပ်ပြီး အမျိုးသမီးတွေ ဘယ်လိုပေါင်းသင်းရမလဲဆိုတာ သိတယ်၊ အချို့ကြိုက်တဲ့မိန်းမမျိုးကို အချို့ ကျွေးပြီးပေါင်းတယ်၊ အချဉ်ကြိုက်တဲ့မိန်းမ အချဉ်ပေးပြီး ပေါင်းတယ်၊ အမျိုးသမီးတွေရဲ့ လိုအပ်ချက်တွေကို မျက်လုံးဒေါက်ထောက်ကြည့်ပြီး

ကူညီလုပ်ကိုင်ပေးတယ် သူတို့ရဲ့ ပရိယာယ်ကြွယ်ဝမှုကို လူတွေမသိစေ
လှည့်စားခံရတဲ့မိန်းမတွေဟာ လှည့်စားခံနေရတာတောင် သူ့ဘက်ကကာ
ကွယ်ပြီး တွေးပေးကြတယ်၊ အမျိုးသမီးအချို့ သူတို့က ချစ်တုံ့မပြန်ရင် ဒီ
လူအသည်းကွဲကျန်ရစ်ခဲ့မယ် ထင်မှတ်ကြတယ်၊ တကယ်တော့ ဒီလိုလူမျိုး
တွေဟာ ဘယ်တော့မှ အသည်းမကွဲဘူးဗျ၊ ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ ချစ်မှု
ရေးရာကို ကျွမ်းကျင်တဲ့အကွက် စီမံကိန်းတစ်ခုလိုချပြီး လုပ်ကိုင်တတ်
တယ်" ဟု လေးနက်စွာ ပြောကြားလေ၏။

ထိုအခါ ဦးပေါ်ဦးကြီးက ခေါင်းတဆတ်ဆတ်ညိတ်၍
ကိုမင်းအောင်က

"မောင်ကျော်ကို သံသယမဖြစ်ဘူးလားဗျ"

ဟုမေးမြန်းလေရာ ဆားပုလင်းမင်းအောင်က

"ပြဇာတ်မင်းသမီးမေမေတင်ဟာ မနေ့ည (၉)နာရီကနေ (၁၂)နာရီ
ကြားမှာ အသတ်ခံရတယ်လို့ ကျွန်တော်ခန့်မှန်းမိတယ်၊ မောင်ကျော်မှာ
အလီဘိုင်သက်သေပြချက် ခိုင်ခိုင်မာမာ ရှိတယ်၊ နောက်ပြီး ကြာသမား
တွေဟာ များသောအားဖြင့် လိမ္မာပါးနပ်ပေမဲ့ သတ္တိနည်းတတ်ကြတယ် ...
ဒီလိုအလုပ်မျိုးကို လုပ်ဝံ့မယ် မထင်ဘူး" ဟုဖြေလေ၏။

ထိုနေ့က ညနေစောင်းနေပြီ ဖြစ်သဖြင့် စုံထောက်ခြင်း အလုပ်ကို
ရပ်နား၍ ကျွန်ုပ်တို့လူစုအိမ်သို့ ပြန်လာခဲ့လေ၏။

ပြဇာတ်မင်းသမီးမေမေတင် အသတ်ခံရမှုနှင့် ပတ်သက်၍ သတင်းစာ
များက အကျယ်တဝင့် ရေးသားဖော်ပြကြသည်ကို တွေ့ရ၏။

သူရိယသတင်းစာကြီးက

"ကံဆိုးရှာသော ပြဇာတ်မင်းသမီးလေး" ဟူသော စာလုံးမည်းကြီးဖြင့်

ရေးသားဖော်ပြပြီး လွန်ခဲ့သော တစ်လကပင် မေမေတင်၏ခင်ပွန်းဖြစ်သူ မှာ မလွှဲကုန်း ဘူတာတွင် ရထားတိုက်ခံရ၍ သေဆုံးသွားကြောင်း၊ ယခုလည်း ပြဇာတ်မင်းသမီးခမျာ မသမာသူတစ်ဦး၏ လက်ချက်ဖြင့် အသက်ဆုံးရရှာကြောင်း တဖွဲ့တနွဲ့ ရေးသားထားလေ၏။ သူကြီးဂေဇတ်သတင်းစာကြီးကလည်း ပြဇာတ်မင်းသမီး မေမေတင်၏ အလှဓာတ်ပုံများကို ရှာဖွေဖော်ပြထား ရန်ကုန်မြို့လယ်ကောင်တွင် ရှိသော ဝိကိုရိယဟောလ်အတွင်းပင် ရဲတင်းစွာဝင်ရောက်၍ လူသတ်မှုကျူးလွန်ခြင်း ရန်ကုန်ပုလိပ်အဖွဲ့ကို စိန်ခေါ်ခြင်းပေလောဟု မထိခလုတ် ထိခလုတ် ရေးထားလေ၏။

မြန်မာ့အလင်းနှင့် သံတော်ဆင့်သတင်းစာကြီး တစ်စောင်ကမူ ထိန်းထိန်းသိမ်းသိမ်း ရေးသား ဖော်ပြလိုဟန်ရှိပြီး အင်းစိန်စီအိုင်ဒီမှ စုံထောက်ကျော်များ၏ အကူအညီနှင့် တရားခံကို ရှာဖွေစုံစမ်းနေပြီး ဖြစ်သဖြင့် မကြာမီအမှုမှန်ပေါ်မည်ဟု မြင်ကြောင်း၊ ပြည်သူ့အချစ်တော် ဆားပုလင်းမင်းအောင်ကလည်း ဤအမှုကိုအားကြိုးမာန်တက် ထောက်လှမ်း ဖြစ်သဖြင့် တရားခံကို ဖမ်းဆီးရမိမည်ဟု မျှော်လင့်ဖော်ပြထားလေ၏။

ထိုနေ့ထုတ် သတင်းစာများသည် ပြဇာတ်မင်းသမီး မေမေတင်နှင့် ပတ်သက်၍ အထူးပင် ရောင်းပန်းဝယ်ပန်း လှသဖြင့် နေ့စဉ်ရက်ဆက်သူမ၏သတင်းကိုပင် ဖော်ပြလေ၏။

နောက်တစ်နေ့နံနက်တွင် ဦးပေါ်ဦးကြီးသည် သတင်းစာများကို ယူဆောင်၍ ကျွန်ုပ်၏ အိမ်ထဲသို့ အော်ကြီးဟစ်ကျယ် ဝင်ရောက်လာ၏။

"သတင်းစာတွေကတော့ အကြီးအကျယ် ဆော်နေပြီ ကိုအောင်လှရေ"
ဟုဆိုလိုက်ရာ ကျွန်ုပ်က

"သတင်းတွေကဆော်တာ အရေးမကြီးဘူးဗျ၊ ကျုပ်တို့ကို စုံထောက်မင်းကြီးဆော်မှ ဒုက္ခရောက်မှာ၊ ဒီတော့ ကိုမင်းအောင်အိမ်ကိုသွားကြမယ်"

ဟုဆိုကာ ဖို့ဒ်ကားစုတ်ကလေးကို စက်နှိုး၍ ဆားပုလင်းမင်းအောင်
နေထိုင်ရာ အမှတ်(၇)အာသောကလမ်း။ ကျောက်မြောင်းနေအိမ်သို့ မောင်း
နှင်ခဲ့လေ၏။

ကျွန်ုပ်တို့နှစ်ဦး ဆားပုလင်းမင်းအောင်၏နေအိမ်သို့ ရောက်သောအခါ
နေအိမ်ထဲတွင် ကျန်းမာရေး လေ့ကျင့်ခန်းလုပ်နေသော ကိုမင်းအောင်ကို
ချွေးတလုံးလုံးနှင့် တွေ့ရလေ၏။

ဦးပေါ်ဦးကြီးက ကိုမင်းအောင်ကိုကြည့်၍ "ဘိုင်စကုတ်မင်းသားလုပ်ဖို့
များ ရည်ရွယ်ချက် ရှိလို့လား"

ဟုနောက်ပြောင်လေရာ ဆားပုလင်းမင်းအောင်က

"မရှိပါဘူးဗျာ ... အဲဒီဘက်မှာလည်း ဝါသနာမရှိပါဘူး ... နောက်ပြီး
သရုပ်ဆောင်အလုပ်က ပါရမီလည်းရှိဦးမှ၊ ကျုပ်က ဝါသနာလည်းမရှိဘူး၊
ပါရမီလည်းမရှိဘူး၊ လေ့ကျင့်ခန်းလုပ်တာ ကျန်းမာရေးအတွက်ပါဗျာ၊ လူ
တစ်ယောက်ရဲ့ အိုမင်းရင့်ရော်ခြင်းကို ညွှန်ပြတဲ့ အရေးအကြီးဆုံး အချက်
ကတော့ - နှလုံးနဲ့သွေးကြောများရဲ့ ခံနိုင်ရည်စွမ်းအားပဲ၊ နှလုံးနဲ့ သွေးကြော
တွေရဲ့ ခံနိုင်ရည်စွမ်းအား တိုးတက်အောင် လူတိုင်း လေ့ကျင့်ခန်းတစ်ခု ယူ
သင့်တယ်၊ ကျန်းမာရေး လေ့ကျင့်ခန်းတွေဟာ နှလုံးနဲ့အဆုတ်ကို
အကောင်းဆုံး အလုပ်လုပ်စေတဲ့အတွက် နှလုံးနဲ့အဆုတ်ရဲ့ အောက်စီဂျင်
သုံးစွဲနိုင်မှုစွမ်းရည်၊ နှလုံးခုန်ရာမှာ ပန်းထွက်လာတဲ့ သွေးများရဲ့ပမာဏ
တိုးတက်ကောင်းမွန်လာပြီး လူ့ခန္ဓာကိုယ်ဟာ ပြန်လည်နုပျိုလာတယ်၊
ကိုယ်ခန္ဓာနဲ့စိတ်ဟာ ဆက်နွယ်နေတဲ့အတွက် ဦးနှောက်အားလည်းကောင်း
တယ်။

ကျန်းမာရေးလေ့ကျင့်ခန်းကို စနစ်တကျရယူထားသူရဲ့ နှလုံး
သွေးလွှတ်ကြောတွေဟာ အလွန်ကြီးမားပြီး သွေးအမြောက်အမြားကို

လွတ်လပ်စွာ ပို့ဆောင်ပေးတယ်ဗျ၊ ဒါကြောင့် အသက်အရွယ် အိုမင်းချိန်မှာ တောင် လူငယ်လူရွယ်တစ်ယောက်ရဲ့ စွမ်းဆောင်မှုမျိုး စွမ်းဆောင် နိုင် တယ်။

လူတစ်ယောက်ဟာ မိနစ်(၄၀)လောက် လေ့ကျင့်ခန်း ကောင်းကောင်းယူ လိုက်ရင် စဉ်းစားမြော်မြင်နိုင်တဲ့ ဦးနှောက်ရဲ့ ညာဘက်ခြမ်းက စွမ်းဆောင်နိုင်မှုအပိုင်းဟာ အားနည်းသွားပြီး အနုပညာဖန်တီးမှုကို အားပေးတဲ့ ဦးနှောက်ဘယ်ဘက်ခြမ်းက စွမ်းဆောင်နိုင်မှု ထက်မြက်လာ တယ်။ ဒါကြောင့် အနုပညာဘက်ကို ဆက်နွှယ်ပြီး အလုပ်လုပ်တဲ့သူတွေ ဟာ ကျန်းမာ လေ့ကျင့်ခန်းတစ်ခုခုကို ယူကိုယူသင့်တယ်ဗျဟုရှည်လျားစွာ ရှင်းလင်းပြလေ၏။

ကျွန်ုပ်က

"ကိုမင်းအောင်ရဲ့ လေ့ကျင့်ခန်းကိစ္စကိုထားပါဦးဗျာ၊ ပြဇာတ်မင်းသမီး မေမေတင်ရဲ့ အမှုအခြေအနေကို ပြောပါဦး" ဟုမေးလေ၏။

ဆားပုလင်းမင်းအောင်က ခေါင်းညိတ်ပြလိုက်၏။

"ဇာတ်မင်းသမီးမေမေတင်ရဲ့ ယောက်ျားဟာ လွန်ခဲ့တဲ့ နှစ်လခန့်က မလွှ ကုန်းဘူတာမှာ ရထားတိုက်ခံရတယ်။ ကျွန်တော် ရွှေဘိုဘက်မှာရောက်နေ တုန်း ဖြစ်တဲ့အမှု ဆိုတော့ ဘယ်လို မှုခင်းဖြစ်ပွားတဲ့အကြောင်းကို မသိ လိုက်ရဘူး၊ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ဝိတိုရိယဟောလ်မှာ အစောင့်တာဝန်ကျတဲ့ ကုလားအဘိုးကြီးကို စစ်ဆေးကြည့်ချင်သေးတယ် လောလောဆယ် လျှော် တန်လမ်းက ဒေါ်မူယာထမင်းဆိုင်မှာ နေ့လယ်စာ စားကြမယ်ဗျာ ... ထမင်းစားပြီးရင် တံခါးစောင့်ကုလားအဘိုးကြီးနဲ့ သွားတွေကြမယ်"

ဟုပြောလေရာ ကျွန်ုပ်တို့လည်း ဖို့ဒ်ကားစုတ်ကလေးကို လျှော်တန်းလမ်း (ဆူလေဘုရားလမ်း)သို့ မောင်းနှင်ခဲ့လေ၏။

ထမင်း စားသောက်ပြီးစီးသောအခါ ဝိတိုရိယဟောလ်သို့ ထွက်ခဲ့ရာ အိပ်ရာမှ နိုးနေပြီဖြစ်သော ရုံးစောင့်ကုလားအဘိုးကြီးကို ဇာတ်ခုံအရှေ့ရှိ ချ ပါတီဆိုင်တွင် တွေ့ရလေ၏။

ဆားပုလင်းမင်းအောင်သည် ကုလားအဘိုးကြီးအား ချာပါတီတစ်မူးဖိုး ဝယ်ကျွေးပြီးနောက် လမ်းဘေးပလက်ဖောင်းတွင်ပင် စစ်ဆေးခြင်းကို စတင်လေ၏။

ဆားပုလင်းမင်းအောင်က ပြဇာတ်မင်းသမီးမေမေတင် သေဆုံးတဲ့ညက အခန်းထဲကို "ဘယ်သူတွေဝင်ထွက်သလဲ" ဟုမေးမြန်းလေရာ

ကုလားအဘိုးကြီးက "လူအများကြီးဝင်တယ်" ဟုဖြေလေ၏။

ဆားပုလင်းမင်းအောင်က "အများကြီးဆိုတာ ဘယ်သူတွေလဲ" ဟု မေးမြန်းပြန်၏။

အဘိုးကြီးက "ပြဇာတ်ဒါရိုက်တာလည်းဝင်တယ်။ ဇာတ်ထဲက ကောင်မလေးတွေလည်း ဝင်တယ်" ဟုဖြေလေ၏။

ဆားပုလင်းမင်းအောင်က သက်ပြင်းချ၍ "အပြင်လူတွေကိုမေးတာ" ဟု ပြောလေ၏။

ကုလားအဘိုးကြီး "အဲဒီညက အပြင်လူတစ်ယောက်ပဲလာတယ် လက်ထဲ မှာ ပန်းစည်းကြီး ကိုင်ထားတယ်" ဟုဖြေလေ၏။

ဆားပုလင်းမင်းအောင်က "ပန်းစည်းအပြင် ဘာကိုင်ထားသေးလဲ" ဟု မေးလေ၏။

ကုလားအဘိုးကြီးက "မမှတ်မိဘူး" ဟုဖြေလေ၏။

ဆားပုလင်းမင်းအောင်က ဆက်၍ ... "အဲဒီလူက ဘယ်အရွယ်လောက်ရှိ ပြီလဲ" ဟုမေးမြန်းရာ ကုလားအဘိုးကြီးက ... "လူကလေးတို့အရွယ်ပဲ ...

ငါက သူ့ကိုဘယ်သွားမလဲ မေးတော့ မင်းသမီးနဲ့ တွေ့ချင်လို့လို့ပြောတယ်" ဟုဖြေလေ၏။

ဆားပုလင်းမင်းအောင်က ... "အဲဒီလူနဲ့ပတ်သက်ပြီး ထူးထူးခြားခြား မှတ်မိတာ ရှိလဲ" ဟုမေးမြန်း၏။

ကုလားအဘိုးကြီးက "ငါ မမှတ်မိတော့ဘူး" ဟုဖြေလေ၏။

ဆားပုလင်းမင်းအောင်သည် ကုလားကြီးကို ကျေနပ်လောက်အောင် စစ်ဆေးပြီးနောက် ပိုက်ဆံ တစ်ကျပ်ပေးကာ ပြန်ခဲ့လေ၏။

အပြန်လမ်းတွင် ဦးပေါ်ဦးကြီးက ... "အမှုအခြေအနေ ဘယ်လို ရှိသေးလဲ ကိုမင်းအောင်" ဟုမေးမြန်းလေရာ ဆားပုလင်းမင်းအောင်က

အမှုကတော့ ရန်ငြိုးရန်စကြောင့် ဖြစ်တဲ့အမှုပဲ ... ကျွန်တော့်အထင်ပြောရ ရင် လွန်ခဲ့တဲ့တစ်လခန့်က မေမေတင် ယောက်ျား ရထားတိုက်ခံရတယ်ဆို တာ သွေးရိုးသွေးသားကိစ္စ မဟုတ်ဘူးဗျ၊ အရေးကြီးတဲ့ ကွင်းဆက်လေး တစ်ခု ပြတ်နေတာ ခက်နေတယ်ဗျ၊ ကွင်းဆက်ကလေးတွေ ဆက်မိပြီဆို ရင်တော့ တရားခံကို ဖမ်းမိနိုင်ပါပြီဗျာ၊ တရားခံဟာ နယ်နယ်ရရ ဟုတ်ဟန်မတူဘူး၊ ကြံရည်ဖန်ရည် ရှိပြီး စွန့်စားဝံ့တဲ့လူတစ်ယောက်ပဲ ဟု ဖြေလေ၏။

ထိုအခါ ကျွန်ုပ်က ဝင်၍

ကိုစိန်မြင့်ကတော့ ဇာတ်မင်းသားမျိုးမြင့်ကို စီအိုင်ဒီမှာ ဖမ်းလိုက်ပြီဗျ၊ ကို တင်လှကလည်း ကြာသမား မောင်ကျော်ကို ခေါ်ပြီး စစ်ဆေးနေတယ်။ ဘိလပ်ပြန် ဆရာပွကြီးကလည်း ဇာတ်ထဲက ကောင်မလေးသုံးယောက်ကို ဖမ်းလိုက်ပြန်ပြီ ... ဒီလူတွေ တွေ့ရာလူကိုဖမ်းပြီး ဒုက္ခပေးနေတယ် ... စုံထောက်လုပ်တာ အိုသေတော့မယ်၊ ဒီနေ့အထိ မတိုးတက်သေးဘူးဟု

ပြောဆိုလေရာ စုံထောက်ကြီးဦးပေါ်ဦးက ...

"ဒီလူမျိုးတွေဟာ ပင်စင်သာယူသွားမယ် ဘယ်တော့မှတိုးတက်မဲ့ အစား မျိုးမဟုတ်ဘူးဗျ၊ သူတို့မှာ အရည်အချင်းမရှိဘူး၊ သူတစ်ပါးကို မနာလို ဝန်တိုစိတ်ပဲရှိတယ်၊ ဆားပုလင်းမင်းအောင်ကို ယှဉ်ပြီး ဖားတုလို့ခရုခုန်ရင် ဖင်ကျိုးရုံသာရှိတော့မှာပေါ့ဗျာ ..." ဟုပြောဆိုကာ တဟားဟား ရယ်မော နေလေတော့၏။

ဆားပုလင်းမင်းအောင်ကမူ ကျွန်ုပ်တို့ စကားဝိုင်း အတွင်းသို့ တစ်စုံတစ်ရာကို လေးနက်စွာ စဉ်းစားနေလေ၏။

နောက်တစ်နေ့နံနက်တွင် ကျွန်ုပ်တို့ စုံထောက်ကျော်များ အင်းစိန် စီအိုင် ဒီရုံးခန်းသို့ ရောက်သောအခါ မှုခင်းတစ်ခုက စောင့်ကြိုနေလေ၏။

စုံထောက်မင်းကြီးက

"အလွန် အင်မတန်ဆိုးသွမ်းတဲ့ မှုခင်းကြီးတစ်ခုဖြစ်ပြန်ပြီ လူကလေးတို့၊ ကုလားသူဌေးမစ္စတာရာဘီရဲ့ သမီးလေးကို ပြန်ပေးဆွဲသွားကြပြီ၊ မစ္စတာ ရာဘီရဲ့အစ်ကိုဟာ ကျွန်ုပ်အိန္ဒိယမှာ အမှုထမ်းစဉ်တုန်းက အလွန်ရင်းနှီးတဲ့ မိတ်ဆွေဖြစ်ခဲ့တယ်"

"ဒါကြောင့် မစ္စတာရာဘီက ကျုပ်ကို အကူအညီ တောင်းနေပြီ၊ လူကလေးတို့က ကျွန်ုပ် မိတ်ဆွေရဲ့သမီးလေးကိုရအောင် ကယ်တင်ပေးကြ ပါ၊ ပြန်ပေးသမားတွေကို အမြန် ဖမ်းဆီးပေးပါ၊ လူကလေးတို့ အောင်မြင် အောင် လုပ်မပေးရင်တော့ ကျွန်ုပ်တို့ မိတ်ဆွေချင်း မျက်နှာပျက်ရလိမ့် မယ်"

ဟုပြောဆိုလေရာ မျက်နှာလို မျက်နှာရလုပ်ရန် အခွင့်ကောင်းကို စောင့် ကြိုနေသော ကိုတင်လှက လွန်စွာတော့ ထော့ကျိုးနိုင်လှသော အင်္ဂလိပ်

စကားဖြင့်

"သခင်မျက်နှာမပျက်အောင် ကျွန်တော်မျိုး တာဝန်ယူနိုင်ပါတယ်၊ ပြန်ပေးသမားတွေကို တစ်ပတ်အတွင်း ဖမ်းဆီးနိုင်ပါတယ်၊ သူဌေးသမီးကိုလည်း အမြန်ဆုံး ကယ်တင်ပေးပါမယ်" ဟုဝင်ရောက်ပြောဆိုလေ၏။

စုံထောက်ကိုစိန်မြင့်လည်း အားကျမခံပင်

"ကျွန်တော်မျိုး အသက်နဲ့လဲပြီး တာဝန်ယူနိုင်ပါတယ် သူဌေးသမီးကို (၃)ရက်အတွင်း ရအောင် ကယ်တင်ပေးပါမယ် ပြန်ပေးသမားတွေလည်း ကျွန်တော်မျိုးလက်က ပြေးမလွတ်စေရပါဘူး"

ဟုအာမခံလေရာ စုံထောက်ကိုတင်လှသည် ရှူးရှူးရှဲရှဲသွားလေ၏။

ဘိလပ်ပြန်ဆရာပွဆိုသော စုံထောက်အိုကြီးကလည်း ၎င်းတို့၏စကားကို နားထောင်၍ တရားခံကို နှစ်ရက်တွင်း ဖမ်းဆီးပေးမည်ဖြစ်ကြောင်း ကတိပြုလေ၏။

၎င်းတို့လူစုသည် အရှက်ကင်းမဲ့သူများပီပီ မှုခင်းဖြစ်ပွားရာနေရာသို့ပင် မရောက်သေးဘဲ ရက်ပိုင်းအတွင်း တရားခံများကို ဖမ်းဆီးပေးပါမည်ဟု ကတိပြုကြလေ၏။

၎င်းတို့သည် မိမိပေးထားသော ကတိတစ်လုံးကို မျက်နှာပြောင်တိုက်၍ လွယ်လွယ် မေ့ပစ်တတ်သူ လူညံ့လူဖျင်းများသာဖြစ်၏။

ကျွန်ုပ်တို့ စုံထောက်ကျော်များမှာမူ ၎င်းတို့ကဲ့သို့ မျက်နှာပြောင်ဝံ့သူများ မဟုတ်သဖြင့် ပါးစပ်ပိတ်၍ ငြိမ်နေရရှာ၏။

ကျွန်ုပ်၏မိတ်ဆွေကြီး ဆားပုလင်းမင်းအောင်သည် မည်သည့်စကားမျှ မဆိုသေးဘဲ မင်းကြီးရှေ့ရှိ ကုလားထိုင်တွင် အကျအနထိုင်၍ ဂျန်ပလေးယား မုတ်ဆိတ်စီးကရက်ကိုသာ မီးညှိဖွာရှိုက်နေလေ၏။

စုံထောက်မင်းကြီးက ကိုမင်းအောင်အား

"ဆားပုလင်းမင်းအောင်ကရော တရားခံကို ဘယ်နှရက်နဲ့ ဖမ်းဆီးပေးမှာလဲ" ဟုမေးလေရာ ကိုမင်းအောင်က

"ကုလားသူဌေး မစ္စတာရာဘိနဲ့ မေးမြန်းစုံစမ်းပြီးရင်တော့ တရားခံကို ဖမ်းနိုင်မဲ့နေရာကို ပြောနိုင်ပါလိမ့်မယ်" ဟုအေးဆေးစွာ ပြန်လည်ပြောဆိုလေ၏။ ထို့နောက်တွင်မူ ကျွန်ုပ်တို့လူစုသည် ကုလားသူဌေးကြီး မစ္စတာဘိနေထိုင်ရာ ဝင်ဒါမီယာဘက်သို့ ဖို့ဒ်ကားစုတ်ကလေးဖြင့် ထွက်ခဲ့လေ၏။

လမ်းတွင် ဦးပေါ်ဦးက

"ကိုစိန်မြင့်တို့လူစု မျက်နှာပြောင်လိုက်ပုံကတော့ဗျာ၊ ကျုပ်တို့ လိုက်လို့မမီတော့ဘူး၊ စီအိုင်ဒီမှာ အမှုထမ်းလာတာပဲ အိုသေတော့မယ်၊ ဒီလူတွေ တရားခံဖမ်းတာ တစ်ကြိမ်မှ မကြုံဖူးပါဘူးဗျာ"

မင်းကြီးကို ကိုတင်လှက တစ်ပတ်အတွင်း တရားခံ ဖမ်းပေးမယ်လို့ ပြောတယ်၊ အားကျမခံ ကိုစိန်မြင့်က (၃)ရက်အတွင်း တရားခံဖမ်းပေးမယ်လို့ ပြောနေတယ်။ ဒီကြားထဲ ဘိလပ်ပြန်ဆရာပွကြီးကလည်း (၂)ရက်အတွင်း တရားခံဖမ်းပေးမယ်လို့ ကြွေးကြော်နေတယ်၊ သူတို့ပြောထားတဲ့ရက်စေ့ရင်တော့ ဒီလူတွေ မိုးမွန်အောင် အဆဲခံရဦးမှာ မြင်ယောင်သေးတယ်ဗျာ"

ဟုပြောဆိုကာ တဟားဟား ရယ်မောနေလေတော့၏။

ဝင်ဒါမီယာဘက်သို့ ရောက်သောအခါ ကုလားသူဌေး မစ္စတာရာဘိ၏ ကြီးကျယ်ခမ်းနားသော အဖြူရောင်တိုက်အိမ်ကြီးကို တွေ့ရလေ၏။ ခြံဝင်း ကျယ်ကြီးထဲတွင် လှပသော ပန်းရောင်စုံများနှင့် ရေပန်းကြီးကို ရှုမငြီးအောင် ပြင်ဆင်ထားလေ၏။

ဦးပေါ်ဦးကြီးသည် ထိုမြင်ကွင်းကိုကြည့်၍

"တိုက်နဲ့ခြံကြီးက ခမ်းနားကြီးကျယ်လိုက်တာဗျာ၊ မရှိ ဆင်းရဲသားတွေဆီက ဘယ်လောက်များ ခေါင်းပုံဖြတ်အမြတ် ထုတ်ထားသလဲမသိဘူး"ဟု ရေရွတ်လေ၏။

ဆားပုလင်းမင်းအောင်က

"ချမ်းသာတဲ့သူတိုင်းဟာ ခေါင်းပုံဖြတ် အမြတ်ထုတ်ပြီး ကြွယ်ဝချမ်းသာလာတာ မဟုတ်ဘူးဗျာ၊ အချို့သော သူဌေး သူကြွယ်တွေဟာ ကိုယ့်အားကိုယ်ကိုးပြီး အောင်မြင်မှုကိုရရှိလာ ခဲ့တာ ..."

ဟုပြောဆိုလေ၏။ ထိုအခါ ကျွန်ုပ်ကဝင်၍

"ချမ်းသာဖို့ ဘယ်လို အရည်အချင်းတွေလိုမလဲ ကိုမင်းအောင်"ဟု မေးမြန်းလေရာ ဆားပုလင်းမင်းအောင်က ကားစက်ကိုပိတ်၍

"အလွယ်ဆုံးပြောရရင် ချမ်းသာချင်တဲ့သူဟာ ချမ်းသာဖို့အတွေးကို မပြတ်တွေးတော ကြံစည်နေရမယ်၊ ဒီအတိုင်းကြံစည်ရုံနဲ့လည်း မပြီးသေးဘူးဗျာ။ အဲဒီအတွေး အကြံတွေကို လက်တွေ့ဖြစ်အောင် စွမ်းစွမ်းတမံ အလုပ်လုပ်ရမယ်၊ ကြိုးကြိုးစားစား အလုပ်လုပ်ရမယ်၊ စိတ်နှစ်ကိုယ်နှစ် အလုပ်မလုပ်ဘဲ ချမ်းသာချင်တဲ့သူဟာ ကောင်းကင်က ဓူဝံကြယ်ကို ခူးချင်တဲ့သူနဲ့ အတူတူပါပဲဗျာ"

ပြောဆိုလေရာ ဦးပေါ်ဦးကြီးက တဟားဟားရယ်၍

"ကိုမင်းအောင် ကျုပ်ကိုများ စောင်းပြောလိုက်သလား" ဟုပြောဆိုလေ၏။

ကိုမင်းအောင်သည် ကုလားသူဌေး မစ္စတာရာဘိ၏ ခြံဝင်းထဲသို့ ဝင်ရောက်ခဲ့လေ၏။

ခြံဝင်းထဲသို့ရောက်သောအခါ မစ္စတာရာဘိ၏ အတွင်းရေးမှူးဆိုသူက

ကြိုဆို၍ ကျွန်ုပ်တို့အား အိမ်ကြီးထဲသို့ ခေါ်လေ၏။

အိမ်ကြီး၏ဧည့်ခန်းထဲတွင် ခန်းလုံးပြည့် ကော်ဇောများ ခင်းကျင်းထားပြီး ကြီးကျယ် ခမ်းနားသော ဆိုဖာကြီးများရှိ၏။

ဆိုဖာကြီးများပေါ်တွင် အင်းစိန်စီအိုင်ဒီမှ စုံထောက်ဖြစ်သော စုံထောက် ကိုစိန်မြင့်တို့လူစုကို အခန့်သား ထိုင်နေလေ၏။

ကိုစိန်မြင့်တို့လူစုသည် ကုလားသူဌေးကြီး တည်ခင်းဧည့်ခံသော လက်ဖက်ရည်နှင့် ဘိလပ်မှလာသော မုန့်များကို အငမ်းမရ စားသောက်နေ ရှာ၏။

မစ္စတာရာဘိသည် ထိုင်ခုံမှထ၍ ဆားပုလင်းမင်းအောင်ကို ကြိုဆိုပြီး နောက်

"ဆားပုလင်းမင်းအောင် ထင်ပါတယ်၊ စုံထောက်မင်းကြီးက ဆားပုလင်း မင်းအောင် လာမယ်လို့ ဖုန်းဆက်ထားပါတယ်၊ ကျုပ်သမီးလေးရဲ့ အသက် ကို ဆားပုလင်းမင်းအောင်ကသာ ကယ်တင်နိုင်မယ် ထင်ပါတယ်"

ဟု အားကိုးဟန်ဖြင့် ဆိုလိုက်ရာ ဆိုဖာကြီးများပေါ်တွင်ထိုင်၍ မင်္ဂလာယူ နေသော စုံထောက် ကိုစိန်မြင့်တို့လူစုသည် မျက်စိမျက်နှာပျက် သွား လေ၏။

၎င်းတို့လူစုသည် ကုလားသူဌေးကြီး၏သမီးကို ပြန်ပေးလက်မှ ကယ်တင် ပေးနိုင်လျှင် စုံထောက်မင်းကြီးထံတွင် မျက်နှာကောင်းရပြီး ကုလားသူဌေး ကြီး ကျေးဇူးတုံ့ပြန်သော လက်ဆောင်ပဏ္ဏာများကို ရရှိလိမ့်မည်ဟု အထင် ရောက်နေပုံရ၏။

ဆားပုလင်းမင်းအောင်က "စိတ်မပူပါနဲ့မစ္စတာရာဘိ ... အမှုဖြစ်ပွားပုံကို ပြောပါဦး" ဟုမေးမြန်းလေ၏။

မစ္စတာရာဘိက

"ကျုပ်သမီးလေးဟာ အင်းလျားလမ်းက ဝန်ထောက်မင်း ဦးမြင့်လှိုင်အိမ်မှာ ညနေတိုင်း တင်းနစ်ရိုက်လေ့ရှိပါတယ် ဝန်ထောက်မင်းရဲ့သမီး မခင်ကြည်ဟာ ကျုပ်သမီးရဲ့ သူငယ်ချင်းပါ။ သမီးဟာ တင်းနစ်ရိုက်ပြီး သူငယ်ချင်းတွေနဲ့ ပျော်ပျော်ပါးပါး စကားပြောဆိုပြီး နေ့စဉ် ည(၇)နာရီခွဲလောက်မှ အိမ်ကို ပြန်လာလေ့ရှိပါတယ် သမီးလေး ပျောက်သွားတဲ့ညက ည(၈) နာရီကျော်သည့်တိုင်အောင် ပြန်ရောက်မလာလို့ ဝန်ထောက်ဦးမြင့်လှိုင်အိမ်ကို ဖုန်းဆက်ကြည့်တော့ ... မခင်ကြည်က သမီးပြန်သွားပြီလို့ပြောပါတယ်။ သမီးဟာ ဘေဘီအော်စတင်ကားကို ကိုယ်တိုင်မောင်းနှင်လေ့ရှိပါတယ် ... ဒါနဲ့ညတွင်းချင်း ကျုပ်တပည့်တွေကို လွှတ်ပြီး ရှာဖွေစေတဲ့အခါ အင်းလျားကန်စောင်းမှာ ရပ်ထားတဲ့ အော်စတင်ကားကို တွေ့ရပါတယ် ... သမီးလေးကိုတော့ မတွေ့ရပါ ဘူး ... ကားဘန်ဘာတစ်ခုလုံးလည်း ပိန်ချိုင့်နေတာ တွေ့ရပါတယ် ... အဲဒီညက ကျုပ်တို့မိသားစု တစ်ညလုံးအိပ်မပျော်ပါ ဘူး ... နောက်နေ့မနက်မှာ ပုလိပ်အဖွဲ့ကို တိုင်ကြားမယ်လို့ ကြံစည်နေတုန်း အိမ်ရှေ့ကစာတိုက်ပုံးထဲမှာ ဒီစာကိုရလိုက်ပါတယ်" ဟုဆိုကာ ဆားပုလင်းမင်းအောင်၏ လက်ထဲသို့ စာကို ထိုးထည့်ပေးလေ၏။

ကျွန်ုပ်သည် ဆားပုလင်းမင်းအောင်နှင့်အတူ စာကို ဖတ်ရှုကြည့်လေရာ အောက်ပါစာကို တွေ့ရလေ၏။

မစ္စတာရာဘိ

ခင်ဗျားသမီးကို ကျုပ်တို့အဖွဲ့က ပြန်ပေးဆွဲလိုက်ပြီ။ ရိုးကုမ္ပဏီကထုတ်တဲ့ အစင်းကျား လက်ဆွဲအိတ်ထဲမှာ ငွေ(၅၀၀၀)တိတိထည့်ပြီး စနေနေ့ ညနေ(၄)နာရီတိတိ ဝိတိုရိယ ဘုရင်မကျောက်ရုပ်ရှေ့ကို ယူလာပေးပါ။

ခင်ဗျားသမီးကို မဲ့တစ်ပေါက်မစွန်းစေရဘူး ... ပုလိပ်ကိုတိုင်ပြီး ငွေယူတဲ့

လူနောက်ကို နောက်ယောင်ခံလိုက်ဖို့ ကြိုးစားမယ်ဆိုရင်တော့ ခင်ဗျား သမီးရဲ့ အသက်နဲ့ကိုယ် အိုးစား ကွဲပြီမှတ်ပေတော့ ...

စာမှာ အကောင်းစား စက္ကူပေါ်တွင် လက်နှိပ်စက်ဖြင့် သေသပ်စွာ ရိုက်နှိပ်ထားခြင်း ဖြစ်သည်။

ဆားပုလင်းမင်းအောင်သည် စာကို သေချာစွာဖတ်ရှုကြည့်ပြီး

"စနေနေ့ညနေ(၄)နာရီဆိုတော့ မနက်ဖြန်ညနေပဲ" ဟုရေရွတ်လိုက် လေ၏။

ကုလားသူဌေးမစ္စတာရာဘိက

"ဟုတ်ပါတယ် ... ကျုပ်တို့လည်း ပြန်ပေးတွေရဲ့ စာကိုဖတ်ပြီး သမီး အသက်ကိုစိုးရိမ်လို့ ပုလိပ်ကိုမတိုင်ဘဲနေတာ မနေ့ကအထိပါပဲ ... မနေ့ ညနေကမှ ကြံရာမရဖြစ်တာနဲ့ မိတ်ဆွေ စုံထောက်မင်းကြီးကို အကူအညီ တောင်းကြည့်တာပါ" ဟုပြောဆိုလေ၏။

ဆားပုလင်းမင်းအောင်က

"မစ္စတာရာဘိရဲ့ သမီးမှာ ချစ်သူရှိပါသလား" ဟုမေးမြန်းလေရာ မစ္စတာ ရာဘိက

"မရှိသေးဘူးလို့ထင်ပါတယ်" ဟုဖြေလေ၏။

ထိုအခါမှပင် ကျွန်ုပ်တို့လည်း ဧည့်ခန်းထဲတွင် ချိတ်ဆွဲထားသော မစ္စတာ ရာဘိ၏သမီးဓာတ်ပုံကို ကြည့်ရှုလေရာ လွန်စွာ ချောမောလှပ၍ ချစ်စဖွယ် ကောင်းသော မိန်းကလေးဖြစ်မှန်း သတိပြုမိလိုက်လေ၏။

သူမ၏မျက်လုံးများသည် သမင်မလေးကဲ့သို့ ဝိုင်းနေပြီး ကြည်လင်ဝင်းပ နေ၏။

ဆားပုလင်းမင်းအောင်က တစ်ဖန်

"မစ္စတာရာဘိရဲ့ သမီးအိပ်ခန်းကို စစ်ဆေးခွင့်ပြုပါ" ... ဟုခွင့်တောင်းလေရာ မစ္စတာရာဘိက ခွင့်ပြုသဖြင့် အိမ်စေ့အမျိုးသမီးတစ်ဦးက အိပ်ခန်းထဲသို့ လိုက်လံ ပို့ဆောင်ပေးလေ၏။

ခဏကြာလျှင် ဆားပုလင်းမင်းအောင် ပြန်ထွက်လာပြီး အိမ်ရှေ့ဆင်ဝင်အောက်တွင် ရပ်ထားသော ဘေဘီအော်စတင်ကားလေးကို စစ်ဆေးကြည့်ရှုပြန်၏။

ကားလေး၏ရှေ့ဘန်ဘာတစ်ခုလုံး တွန့်လိမ်ကောက်ကွေးနေသည်ကို မြင်ရ၏။ ဆားပုလင်းမင်းအောင်သည် ကားရှေ့ခန်းထဲသို့ ဝင်ရောက်၍ စစ်ဆေးပြန်၏။ အတန်ကြာသောအခါမှပင် မစ္စတာရာဘိဘက်သို့ လှည့်၍

"မနက်ဖြန်ညနေ(၄)နာရီမတိုင်မီမှာ ပြန်ပေးတွေ တောင်းဆိုထားတဲ့ အတိုင်း ငွေ(၅၀၀၀၀/)ကို ဝိတိုရိယဘုရင်မ ကျောက်ရုပ်ရှေ့မှာ ချထားပေးလိုက်ပါ ... ကျန်တဲ့ကိစ္စကို ကျုပ်တို့စုံထောက်တွေ ကြည့်လုပ်လိုက်ပါမယ် ... မစ္စတာရာဘိ စိတ်အေးချမ်းသာစွာနေပါ ... မစ္စတာရာဘိရဲ့ သမီးကို ကျုပ်ရအောင် ကယ်တင်ပေးပါမယ်" ဟုအားပေးစကား ပြောလိုက်လေ၏။

ထိုအခါမှပင် မစ္စတာရာဘိမှာ ပြုံးနိုင်ရယ်နိုင်ရှာ၏။

အပြန်လမ်းတွင် ဆားပုလင်းမင်းအောင်က

"အမှုကတော့ ပြန်ပေးဆွဲတာ သေချာတယ် ... ပြန်ပေးသမားတွေဟာ မစ္စတာရာဘိရဲ့ သမီးကို တင်းနစ်ရိုက်ပြီး ပြန်နေကျအချိန်ကိုသိတယ် ... ဒါကြောင့် မှောင်ရိပ်ကနေ ဂျစ်ကားလို ကားတစ်စီးနဲ့ အသင့်စောင့်နေကြတယ် ... မစ္စတာရာဘိရဲ့ သမီးကားကိုမြင်တာနဲ့ မှောင်ရိပ်ထဲကထွက်ပြီး ရှေ့ကနေကားနဲ့ ပိတ်ရပ်လိုက်တယ် ... အဲဒီမှာ ကားနှစ်စီးဟာ အရှိန်မထိန်းနိုင်ဘဲ ဘေဘီအော်စတင်ကားငယ်လေးရဲ့ ရှေ့ဘန်ဘာကို တိုက်မိသွား

တယ် ... ဒီတော့မှ ပြန်ပေးသမားတွေဟာ မစ္စတာရာဘီရဲ့ သမီးကို ကားပေါ်မှ အတင်းဆွဲချပြီး သူတို့ကားပေါ်တင်သွားတာပဲ ... ပြန်ပေးတွေဟာ အနည်းဆုံး လူ(၃)ယောက်လောက်ဖြစ်မယ်" ဟုပြောဆိုလေ၏။

ထိုအခါ ဦးပေါ်ဦးကြီးက

"ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ... ကျုပ်တို့ကတော့ ကိုစိန်မြင့်တို့လူစု ပေါက်ကရလုပ်ပုံကို မြင်ချင်လို့ ဝိတိုရိယပန်းခြံကို သွားဖြစ်အောင် သွားကြည့်ကြမယ်"

ဟုပြောဆိုကာ တဟားဟား ရယ်မောနေလေတော့ ဆားပုလင်းမင်းအောင်ကမူ ကျွန်ုပ်တို့၏ စကားဝိုင်းအတွင်းသို့ မဝင်တော့ဘဲ လွန်စွာထူထဲသော စာအုပ်ကြီးတစ်အုပ်ကို ဖတ်ရှု၍ လိုက်ပါလာလေ၏။

နောက်တစ်နေ့ ညနေ(၃)နာရီခန့်အချိန်တွင် ကျွန်ုပ်၏ နေအိမ်ရှိရာသို့ စုံထောက်ဦးပေါ်ဦးကြီး ရောက်ရှိလာပြီးလျှင်

"ဝိတိုရိယပန်းခြံမှာ မျောက်ပွဲ သွားကြည့်ကြမယ်" ဟုပြောဆိုလေရာ ကျွန်ုပ်၏ ဇနီးမေက ဘုမသိဘမသိဖြင့်

"ကိုကိုတို့ချည်းပဲ ကြည့်လို့ရမလား ... မေလည်းမျောက်ပွဲ ကြည့်ချင်တယ်"

ဟုပူဆာလေရာ ကျွန်ုပ်က တဟားဟားရယ်မော၍ ကုလားသူဌေးမစ္စတာရာဘီ၏သမီးအား ပြန်ပေးဆွဲခံရခြင်းအကြောင်းကို ရှင်းလင်းပြလေ၏။

ထိုအခါ မေက သဘောမပေါက်သေးဟန်ဖြင့်

"ခုနကပြောတော့ ကိုကိုတို့က မျောက်ပွဲသွားမလို့ဆို" ဟုပြောဆိုလေ၏။

ဦးပေါ်ဦးကြီးက ဝင်ရောက်၍

"ဒီလိုပါဗျာ ကျုပ်တို့ပြောတဲ့မျောက်ပွဲဆိုတာ စီအိုင်ဒီက စုံထောက်ကိုစိန်မြင့်တို့၊ ကိုတင်လှတို့ မျောက်လောင်းအုပ်စုဟာ ပန်းခြံထဲမှာ ဟိုပြေးသည်

ပြေးနဲ့ ကိုးရိုးကားရားဖြစ်မှာ မြင်ယောင်သေးလို့ ပြောတာပါဗျာ" ဟု ရှင်းလင်းပြလေ၏။

ထိုအခါမှပင် မေလည်း သဘောပေါက်သွားပြီးလျှင် တခစ်ခစ်ရယ်မော၍ "ကိုကို ... သတိထားသွားဦးနော်၊ တော်ကြာ ပြန်ပေးအဖွဲ့က ရန်မူနေဦး မယ်" ဟုသတိပေးရှာ၏။

ဦးပေါ်ဦးကြီးက

"မပူပါနဲ့ဗျာ... ကျုပ်တို့နှစ်ယောက်က ကိုယ့်အန္တရာယ်ကိုယ်သိပြီးသား၊ ဖမ်းဖို့ဆီးဖို့တာဝန်ကို ဆားပုလင်းမင်းအောင်က ယူထားတယ်၊ ကျုပ်တို့နှစ်ယောက် ဟိုယောင်ယောင် သည်ယောင်ယောင် လုပ်ရုံပဲ၊ ဟဲ ... ဟဲဟဲ" ဟု ပြောဆိုကာ ရယ်မောနေလေ၏။

ကျွန်ုပ်နှင့်စုံထောက် ဦးပေါ်ဦးသည် ဖိဒ်ကားစုတ်ကလေးကိုမောင်းနှင်၍ ထွက်ခဲ့ရာ ညနေ (၃)နာရီခွဲခန့်အချိန်တွင် ဝိတိုရိယပန်းခြံသို့ ရောက်ရှိခဲ့လေ၏။

ညနေစောင်း နေအေးစပြုနေပြီဖြစ်သဖြင့် ပန်းခြံထဲတွင် လူများ အသင့်အတင့် စည်ကားနေလေ၏။

မှတ်ချက်။ ။ယနေ့ခေတ် မဟာဗန္ဓုလပန်းခြံကို ရှေးက ဝိတိုရိယပန်းခြံ ဟု ခေါ်တွင်ပါသည်။ ယနေ့ လွတ်လပ်ရေးကျောက်တိုင်ရှိရာနေရာတွင် ရှေးက ဝိတိုရိယဘုရင်မကြီး၏ ရုပ်တုရှိပါ သည်။

(စာရေးသူ)

ကျွန်ုပ်တို့ဝိတိုရိယပန်းခြံထဲသို့ ရောက်သောအခါ ဦးပေါ်ဦးကြီးက

"ဟေ့လူ ... လောလောဆယ် ကိုစိန်မြင့်တို့လူစုကို အရင်ရှာရအောင်၊ ဒီလူတွေ ဒီနားမှာရှိနေတာ သေချာတယ်"

ဟုပြောဆို၍ ရှာဖွေလေရာ အတန်ကြာသည်အထိ ကိုစိန်မြင့်တို့ လူစုကိုမတွေ့သဖြင့် ဦးပေါ်ဦးကြီးသည် ဒေါကန်လာပြီးလျှင် အနီးအနားသို့ ရောက်လာသော ကွမ်းယာနှင့် ဆေးလိပ်ရောင်းသူတစ်ဦးကို ခေါ်ယူ၍

"ကွမ်းယာ တစ်ယာပေးစမ်း"

ဟုပြောဆို၍ ၎င်း၏မျက်နှာကိုကြည့်လိုက်ရာ စုံထောက်ကိုစိန်မြင့် ဖြစ်နေသည်ကို အံ့သြဖွယ်တွေ့ရလေ၏။

ထိုအခါမှပင် ဦးပေါ်ဦးကြီးက တဟားဟားရယ်မော၍

"ဟားဟားဟား ... စီအိုင်ဒီမှာ စုံထောက်လုပ်တာမစွဲလို့ ကွမ်းယာရောင်းစားဖို့ ကြံစည်နေတာလား ကိုစိန်မြင့်ဟုနောက်ပြောင်လေရာ စုံထောက်ကိုစိန်မြင့်က

"ဟေ့လူ ... တိုးတိုးပြောပါဗျ၊ ပြန်ပေးအဖွဲ့တွေ ကြားသွားရင် တရားခံကို ဖမ်းလို့မမိ ဖြစ်နေဦးမယ်"

ဟုလွန်စွာအရေးကြီးဟန်ဖြင့် ပြောဆိုလေရာ ကျွန်ုပ်နှင့်စုံထောက်ဦးပေါ်ဦးသည် ပိုမို၍ ရယ်ချင်စိတ်ဖြစ်ပေါ်လာပြီး တဟားဟား ရယ်မောနေလေရာ စုံထောက်ကိုစိန်မြင့်သည် ထိုနေရာမှ တချိုးတည်း လစ်ပြေးလေတော့၏။

ဦးပေါ်ဦးကြီးက

"ဒီလူတွေကို ရှာလို့ မတွေ့ဘူး အောက်မေ့နေတယ်။ သူတို့က ရုပ်ဖျက်ထားတာကိုး၊ ကိုတင်လှနဲ့ ဘိလပ်ပြန်ဆရာပွကြီးကို ဆက်ပြီးရှာကြရအောင်" ဟုပြောဆိုလေ၏။

ထို့နောက်တွင်မူ ကျွန်ုပ်နှင့်ဦးပေါ်ဦးသည် စိတ်အားထက်သန်စွာဖြင့် ကိုတင်လှတို့လူစုအား လှည့်လည် ရှာဖွေလေရာ ပန်းခြံ၏တစ်နေရာသို့ အ

ရောက်တွင်

"သနားကြပါခင်ဗျာ ... သနားကြပါ"

ဟူသော သူတောင်းစားတစ်ယောက်၏ ညောင်နာနာ အသံကို ကြားဖူးသလိုလို ရှိ၍ အနီးကပ်ကြည့်ရှုလေရာ ရုပ်ဖျက်ထားသော စုံထောက်ကိုတင်လှကို တွေ့လိုက်ရလေ၏။

ကိုတင်လှသည် အဝတ်အစားအစုတ်အနပ်များကို ဝတ်ဆင်ထားပြီး ဦးခေါင်းတွင် ခေါင်းပေါင်း ပေါင်းထားလေ၏။ ဦးပေါ်ဦးကြီးသည် ကိုတင်လှကိုကြည့်၍ ခွက်ထဲသို့ ပိုက်ဆံတစ်ပြား ထည့်ကာ

"တကယ်တူတယ်ဗျာ ကိုတင်လှ ... ပင်စင်ယူပြီးရင်တော့ စားရေးသောက်ရေးအတွက် မပူရတော့ဘူး"

ဟုနောက်ပြောင်လိုက်လေရာ စုံထောက်ကိုတင်လှသည် ရူးရူးရှားရှား ဖြစ်သွားလေ၏။

ကျွန်ုပ်တို့လည်း ပန်းခြံထဲတွင် ဆက်၍ လမ်းလျှောက်ခဲ့လေရာ ချုံပုတ်တစ်ခုထဲတွင် ကုန်းကုန်းကွကွလုပ်နေသော လူတစ်ဦး၏ နောက်ကျောကို မြင်၍ အနီးကပ်ကြည့်ရှုလေရာ ဘိလပ်ပြန်ဆရာကြီး ဖြစ်နေလေ၏။

ဘိလပ်ပြန်ကြီးသည် ချုံပုတ်ထဲတွင်ထိုင်၍ ဝိတိုရိယ ဘုရင်မကျောက်ရုပ်ရှိရာသို့ ချောင်းမြောင်း ကြည့်ရှုနေခြင်းပင်ဖြစ်သည်။

စုံထောက်ဦးပေါ်ဦးကြီးက

"ဘိလပ်ပြန်ကြီး ချုံပုတ်ထဲမှာ အတွဲချောင်းနေတာလား" ဟုနောက်ပြောင်လေရာ ဘိလပ်ပြန်ကြီးသည် အလန့်တကြား လှည့်ကြည့်၍

"ဟေ့လူတွေ ... လာမနောက်နဲ့ဗျာ၊ တရားခံဖမ်းနေတာဗျ၊ ဝတ္တရားနှောင့်ယှက်မှုနဲ့ အရေးယူခံချင်လို့လား" ဟုပြောဆိုလေ၏။

ဦးပေါ်ဦးကြီးက

"ဝတ္ထုရားလည်း မနှောင့်ယှက်ပါဘူးဗျာ ... ခင်ဗျားတို့သာ တရားခံကို မိအောင်ဖမ်းစမ်းပါ။ ပြီးမှ လူရယ်စရာတွေတော့ မလုပ်နဲ့နော်၊ စီအိုင်ဒီက စုံထောက်တွေ သိက္ခာကျတယ်"

ဟုပြောဆိုကာ တဟားဟားရယ်မော၍ ထွက်ခွာလာခဲ့လေ၏။

ဤသို့ဖြင့် ကျွန်ုပ်တို့နှစ်ဦးသည် ၎င်းတို့လူစု၏ နေရာ မကျပုံကို လှည့်လည်ကြည့်ရှု၍ အားရအောင် ရယ်မောပြီးနောက် ညနေ(၄)နာရီထိုးရန် မိနစ်အနည်းငယ်မျှ လိုအပ်သောအချိန်သို့ ရောက်သောအခါမှပင် ဘုရင်မကျောက်ရုပ်နှင့် မနီးမဝေးတွင် ရှိသော ကုလားထိုင်တွင် အေးဆေးသက်သာစွာထိုင်၍ စောင့်ကြည့်နေလေ၏။

ညနေ(၄)နာရီထိုးရန် ငါးမိနစ်မျှလိုသောအချိန်တွင် ကုလားသူဌေးမစ္စတာရာဘီ၏ အတွင်းရေးမှူးဖြစ်သူသည် အစင်းကျားအိတ်ကြီးတစ်အိတ်ကို ယူဆောင်၍ ဘုရင်မကျောက်ရုပ်ရှေ့တွင် မသိမသာချပြီး ထွက်ခွာသွားလေ၏။

ထိုအိတ်ကြီးထဲတွင် ပြန်ပေးသမားများ တောင်းဆိုသော ငွေကျပ်ငါးထောင်တိတိ ပါရှိလေ၏။

ကျွန်ုပ်တို့လူစုလည်း ပိုက်ဆံအိတ်ကို မျက်တောင်မခတ်ဘဲ ကြည့်ရှုနေလေရာ ညနေ(၄)နာရီတိတိအချိန်သို့ ရောက်သောအခါ ဖော့ဦးထုပ်ဆောင်းထားသော လူတစ်ဦးသည် ဘုရင်မ ကျောက်ရုပ်ရှေ့သို့ ရောက်ရှိလာပြီးလျှင် ပိုက်ဆံအိတ်ကို ယူဆောင်၍ ထွက်ခွာသွားလေ၏။

ကျွန်ုပ်တို့လည်း ထိုလူ၏နောက်မှ မယောင်မလည်နှင့်နောက်ယောင်ခံလိုက်ခဲ့လေ၏။

စုံထောက်ကိုစိန်မြင့်တို့ လူစုမှာလည်း ကွမ်းယာရောင်းသော ပန်း၊ ပိုက်ဆံ
တောင်းသော ခွက်တို့ကိုချ၍ ဖော့ဦးထုပ်နှင့်လူနောက်သို့ ဝရန်းသုန်းကား
လိုက်ရရှာ၏။

ထိုသူသည် ပန်းခြံအပြင်ဘက်သို့ ထွက်သွားပြီး ဆူးလေဘုရားဘက်သို့
လမ်းလျှောက်သွားလေ၏။

လျှော်တန်း လမ်းဘက်သို့ ရောက်သောအခါ ရန်ကုန်မီးသတ်ဌာနအရှေ့
တွင် ရပ်ထားသော မြင်းရထားတစ်စီးကို ငှားရမ်း၍ မြင်းရထားဖြင့် ခရီး
ဆက် သွားလေ၏။

ကျွန်ုပ်တို့လည်း ကားများရှိရာသို့ အပြေးပြန်သွားပြီး ကားဖြင့်လိုက်ရ
လေ၏။ စုံထောက်ကိုစိန်မြင့်တို့လူစု၏ ကားစုတ်ကြီးမှာ လွယ်လွယ်နှင့်စက်
နှိုး၍ မရသဖြင့် ကိုစိန်မြင့်နှင့် ကိုတင်လှမှာ ကုန်းရုန်း၍ တွန်းရရှာ၏။

အတန်ကြာသောအခါမှပင် ဖွတ်ချက်ဖွတ်ချက်မြည်ကာ မီးခိုးများအူထွက်
လာပြီး စက်နှိုးလေ၏။

မြင်းရထားသည် ရန်ကုန်ဆိပ်ကမ်းဘက်သို့ ဦးတည်သွားပြီး ဆိပ်ကမ်း
ဘက်သို့ ရောက်သောအခါ ဖော့ဦးထုပ်နှင့်လူသည် မြင်းရထားပေါ်မှ ဆင်း
လေ၏။

ထို့နောက် ဖော့ဦးထုပ်နှင့်လူသည် ပိုက်ဆံအိတ်ကြီးကို ဆွဲ၍ ဒလဘက်
ကမ်းသို့ ကူးမည့် သမ္ဗန်ပေါ်သို့ တက်လေရာ ကျွန်ုပ်တို့လည်း ဒလ
သင်္ဘောကျင်းသို့ ထွက်မည့် မီးသင်္ဘော စလင်ထံသို့ သွားကာ စီအိုင်ဒီ
ကတ်ပြားကိုပြ၍ အကူအညီ တောင်းရလေ၏။

ဤသို့ဖြင့် ကျွန်ုပ်တို့လူစုသည် မီးသင်္ဘောငယ်လေးဖြင့် ဒလဘက်ကမ်းသို့
ကြိုတင်ရောက်နှင့်နေလေ၏။

ဒလဘက်သို့ ရောက်သောအခါ အကြော်ဆိုင်တစ်ဆိုင်တွင် ထိုင်၍ ဖော့ဦးထုပ်နှင့်လူကို စောင့်ရလေ၏။

စုံထောက် ကိုစိန်မြင့်တို့လူစုသည် အကြော်ဆိုင်တွင် ကျွန်ုပ်တို့နှင့် အတူမနေဘဲ သီးခြားထိုင်နေလေ၏။

ဦးပေါ် ဦးကြီးက ၎င်းတို့လူစုကိုကြည့်၍

"ဒီလူတွေ ကျုပ်တို့နဲ့တစ်ဝိုင်းတည်း မထိုင်တာက ဆင်ဖြူမျက်နှာ ဆင်မည်း မကြည့်ဝံ့ဆိုသလိုပေါ့ဗျာ"

ဟုပြောဆိုကာ တဟားဟားရယ်မောလေ၏။

ထိုသူသည် မြင်းလှည်းတစ်စီးကို ငှားရမ်းသွားပြန်ရာ ကျွန်ုပ်တို့လူစုလည်း မြင်းလှည်းများကို ငှားရမ်း၍ ထိုသူနောက်သို့ လိုက်ရပြန်၏။

မြင်းလှည်းဆရာများသည် ရှေ့မှသွားနေသော မြင်းလှည်းကို နောက်ယောင်ခံ၍ လိုက်ခိုင်းနေသဖြင့် ကျွန်ုပ်တို့ လူစုကို တအံ့တဩဖြစ်နေဟန်ရှိ၏။

လူသူကင်းရှင်းသော လယ်ကွင်းများရှိရာသို့ အရောက်တွင် ဖော့ဦးထုပ်နှင့်လူသည် မြင်းလှည်းပေါ်မှဆင်း၍ လယ်ကွင်းတစ်နေရာရှိ လယ်စောင့်တဲရှိရာသို့ လမ်းလျှောက် သွားလေ၏။

ပြန်ပေးသမားတို့၏ နေရာကို သိရပေပြီ။

ထိုအခါမှပင် အခြားမြင်းလှည်းတစ်စီးကို ငှားရမ်း၍ လိုက်ပါလာသော စုံထောက် ကိုစိန်မြင့်တို့လူစုသည် ကျွန်ုပ်တို့အနားသို့ ရောက်ရှိလာပြီးလျှင် ကိုစိန်မြင့်က

"ပြန်ပေးသမားတွေရဲ့ ဌာနချုပ်ကိုတော့ သိရပြီ။ ကုလားသူဌေးကြီးရဲ့ သမီးကို ဒီထဲမှာပဲ ဖမ်းချုပ်ထားမယ်ထင်တယ်၊ ကျုပ်တို့ ဒီအချိန်ဝင်ဖမ်းရင်

တရားခံတွေကို ကွီခနဲမိမှာပဲ၊ ဒါပေမဲ့ ပြန်ပေးအဖွဲ့က ကျုပ်တို့ကို ပြန်ခုခံနိုင်
တယ်။ ဒီတော့ ကျုပ်တို့ အဖွဲ့နဲ့ ဦးပေါ်ဦးတို့ပူးပေါင်းပြီး တရားခံဖမ်းကြ
မယ်" ဟုသူခိုးသေဖော်ညှိရန် ပြောလေရာ

ဦးပေါ်ဦးကြီးက

"ဟဲ ဟဲ ... ကိုယ့်လူတို့တရားခံဖမ်းကာနီးမှ သူရဲဘောကြောင်လို့ ကျုပ်တို့
နဲ့ လာပူးပေါင်းတာ မဟုတ်လား၊ ရပါတယ်ဗျာ၊ စီအိုင်ဒီက စုံထောက်
အချင်းချင်းတွေပဲ၊ သေလည်းအတူနေလည်း အတူပေါ့" ဟုပြောဆိုကာ
သဘောတူလက်ခံလိုက်လေ၏။

ထို့နောက်တွင်မူ ကျွန်ုပ်တို့သည် ခြောက်လုံးပြူးများကို ထုတ်ယူ၍
သေချာစွာ စစ်ဆေးကြည့်ရှုပြီး လယ်စောင့်တဲလေးရှိရာ နေရာသို့ တရွေ့ရွေ့
တိုးကပ်ခဲ့လေ၏။

လယ်စောင့်တဲနှင့် နီးလေလေ ကျွန်ုပ်တို့ ရင်ခုန်နှုန်းများ မြန်ဆန်လေလေ
ဖြစ်၏။

ပြန်ပေးသမားများသည် ထိုကဲလေးတွင်းမှာပင် မစ္စရာဘိ၏သမီးကို
ဖမ်းဆီး ချုပ်နှောင်ထားသည် ထင်ရ၏။

လယ်စောင့်တဲ၏တံခါးပေါက်ရှေ့သို့ ရောက်သောအခါ စုံထောက်ကိုတင်
လှနှင့် ကိုစိန်မြင့်သည် တဲအတွင်းသို့ ဝင်ရန် တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး
လက်ဟန်ခြေဟန်ဖြင့် အပြန်အလှန် ချောက်တွန်းနေပြီး ခဏအကြာမှ ကို
တင်လှက သေနတ်ကို ထောင်၍ တဲတွင်းသို့ ခုန်ပျံကျော်လွှားပြီး ဝင်သွား
လေ၏။

သူ၏ပါးစပ်မှလည်း

"ပြန်ပေးသမားတွေ တစ်ယောက်မှ မလှုပ်နဲ့၊ စီအိုင်ဒီက စုံထောက်တွေ

ကွ" ဟုကြောင်စီစီအသံဖြင့် အော်ဟစ်လိုက်လေ၏။

သို့သော် လယ်စောင့်တဲကလေး၏ အတွင်းတွင် ကျွန်ုပ်တို့ထင်မြင်ထားသကဲ့သို့ ပြန်ပေးသမားများ မတွေ့ရဘဲ ပုလင်းတစ်လုံးနှင့်ထိုင်၍ အရက်သောက်နေသော ဖော့ဦးထုပ်နှင့်လူကိုသာ တွေ့ရလေ၏။

ထိုသူသည် ကျွန်ုပ်တို့လူစုအား ကြောင်အမ်းအမ်းနှင့် ကြည့်နေရှာ၏။ ပြီးမှ

"ခင်ဗျားတို့ဘယ်သူတွေလဲ" ဟုနားမလည်ဟန်ဖြင့် မေးမြန်းလေ၏။ ထိုအခါ စုံထောက်ကိုစိန်မြင့်က

"ဟေ့ကောင် ... ဘာအခုမှ မုန်လာဥလုပ်နေတာလဲ။ ဘယ်မှာလဲ မင်းတို့ ဖမ်းထားတဲ့ သူဌေးသမီး" ဟုမေးမြန်းလေရာ

ထိုသူသည် နားမရှင်းဟန်ဖြင့် " ဘယ်ကသူဌေးသမီးလဲဗျ" ဟုပြန်မေးလေ၏။

စုံထောက်ဦးပေါ်ဦးကလည်း လက်ဝါးဖြင့် ရွယ်၍

"ဟေ့ကောင် ... မှန်မှန်ဖြေနော်၊ နာသွားမယ် ဘာမှတ်သလဲ၊ မင်းတို့ သူဌေးသမီးကို ပြန်ပေးဆွဲပြီး ငွေ(၅၀၀၀)ကို ဟောဒီအိတ်ကြီးနဲ့ ထည့်ခိုင်းတယ်၊ ပြီးတော့ စနေနေ့ညနေ(၄) နာရီတိတိမှာ ဝိတိုရိယဘုရင်မ ကျောက်ရုပ်ရှေ့ကို လာထားခိုင်းတယ်၊ အဲဒီငွေအိတ်ကြီးကို မင်းကိုယ်တိုင် ငါတို့ရှေ့မှာ လာယူသွားတယ်၊ မင်းဘာငြင်းဦးမလဲ၊ ဟောဒီအိတ်ထဲမှာ ငွေ(၅၀၀၀)"

ဟုဆိုကာ အိတ်ကြီးကို ဆွဲယူ၍ ဇစ်ကိုဖွင့်ကာ ငွေများအား ဖျာပေါ်သို့ သွန်ချလိုက်၏။

သို့သော် အိတ်ထဲတွင် ငွေများကိုမတွေ့ရဘဲ စက္ကူအပိုင်းအစများကိုသာ

မြင်ရသဖြင့် ကျွန်ုပ်တို့ စုံထောက်ကျော်များအားလုံး မျက်လုံးပြူးသွားကြလေ၏။

ဦးပေါ်ဦးကြီးသည် မျက်လုံးပြူးရုံမကဘဲ ယောင်ယမ်း၍

"ဗုဒ္ဓေါ ... ငွေတွေလည်းမရှိတော့ပါလား" ဟုရေရွတ်လေ၏။

ထိုအခါမှပင် ဖော့ဦးထုပ်နှင့်လူက

"ခင်ဗျားတို့ပြောတာ ကျုပ်ဘာမှနားမလည်ဘူး လွန်ခဲ့တဲ့တစ်ပတ်လောက်က လူတစ်ယောက် ကျုပ်ဆီရောက်လာတယ်။ စနေနေ့ညနေ(၄)နာရီတိတိမှာ ဝိတိုရိယဘုရင်မ ကျောက်ရုပ်ရှေ့က အိတ်တစ်အိတ်ကို ယူပေးရင် ငွေ(၅၀)ပေးမယ်ပြောတယ်။

ကျုပ်လည်း တစ်လစာ အရက်ဖိုးကောင်းကောင်း ရပြီဆိုပြီး ဝမ်းသာအားရ လက်ခံလိုက်တယ်။ အဲဒီလူက ဆက်ပြောတယ်။ ငွေအိတ်ကိုယူလာပြီးရင် ရန်ကုန်မီးသတ်ရှေ့မှာတွေ့တဲ့ မြင်းလှည်းတစ်စီးပေါ် တက်လိုက်သွားရမယ်။ မြင်းလှည်းပေါ်မှာ ဟောဒီအိတ်ကြီးနဲ့ တစ်ပုံစံတည်းတူတဲ့ အိတ်တစ်လုံးရှိတယ်။ ကျုပ်ယူလာတဲ့အိတ်ကို မြင်းလှည်းပေါ်မှာထားခဲ့ပြီး မြင်းလှည်းပေါ်မှာတွေ့ရတဲ့အိတ်ကို ကျုပ်ကယူပြီး အိမ်ပြန်သွားရုံပဲတဲ့။ ကျုပ်လည်း တဲထဲကိုရောက်ရောက်ချင်း အိတ်ထဲမှာ ဘာတွေပါမလဲလို့ သိချင်တာနဲ့ ဖွင့်ကြည့်ပြီး၊ စက္ကူအပိုင်းအစတွေမြင်လို့ အံ့သြနေတုန်းမှာ ခင်ဗျားတို့ရောက်လာတာပဲ"

ဟုရှင်းလင်းပြလေရာ ကျွန်ုပ်တို့ စုံထောက်များအားလုံး ပါးစပ်အဟောင်းသား ဖြစ်သွားကြပြီးလျှင် စုံထောက်ကိုစိန်မြင့်က

"ဟိုက် ... ဒီတစ်ခါလည်း ခံလိုက်ရပြန်ပြီဗျာ"ဟု လွန်စွာ ယူကျုံးမရဖြစ်သော အသံကြီးနှင့် ရေရွတ်လိုက်လေတော့၏။

ပြန်ပေးသမားများသည် ကျွန်ုပ်တို့ စုံထောက်ကျော်များကို လှပစွာ ပညာ ပြသွားလေပြီ။

ကျွန်ုပ်တို့လူစုသည် ယုန်တောင်ပြေး ခွေးမြောက်လိုက်သကဲ့သို့ ဟိုပြေး သည်းပြေး ဖြစ်နေစဉ်မှာပင် ပြန်ပေးအဖွဲ့သည် တစ်ဖက်ကမ်းသို့ လွတ်မြောက်သွားပေပြီ။

ထိုအခါ ဦးပေါ်ဦးကြီးကလည်း သူနဖူးသူရိုက်၍

"ခင်ဗျားတို့နဲ့လိုက်ရင် ဒီလိုဖြစ်မယ်လို့ ကျုပ်ထင်တော့ထင်သားပဲဗျ၊ အမှတ်မရှိဘဲ နောက်ကလိုက်မိတဲ့ ကျုပ်တို့ရဲ့အမှားပါ"

ဟုမချီတင်ကဲရေရွတ်လေရာ စုံထောက်ကိုစိန်မြင့်တို့လူစုသည် မျက်နှာများ ရှုံ့မဲ့သွားလေ၏။

ကျွန်ုပ်က ဝင်ရောက်၍

"ဒီလောက်လည်း ဖြစ်မနေပါနဲ့ဗျာ၊ ကိုမင်းအောင် တစ်ယောက်လုံးရှိနေ တာပဲ၊ ကိုမင်းအောင်က သူနည်းသူဟန်နဲ့ ပြန်ပေးလက်က မိန်းကလေးကို ကယ်တင်ပေးမှာပါ" ဟုပြောဆိုလေ၏။ စုံထောက်ကိုတင်လှကမူ လေလုံး ကို လျှော့ချလိုဟန်မတူသေးဘဲ ဖော့ဦးထုပ်နှင့်လူကို လက်ညှိုး ထိုးပြ၍

"အို ... ဘာပဲဖြစ်ဖြစ်၊ ဒီကောင်ဟာ ပြန်ပေးအဖွဲ့နဲ့ ပူးပေါင်းကြံစည်တဲ့ ကောင်ပဲ၊ ဒီကောင်ကိုတော့ ကျုပ်တို့အစွမ်းနဲ့ မိနိုင်သေးတာပဲ" ဟုပြောဆို လေ၏။

ကျွန်ုပ်တို့လူစုသည် ဖော့ဦးထုပ်နှင့်လူကို ဖမ်းဆီး၍ ဒလဘက်မှ ရန် ကုန်ဘက်သို့ ပြန်လည် ကူးသန်းခဲ့လေ၏။

ထိုသူသည် တစ်ကောင်ကြွက် အရက်သမားတစ်ဦး ဖြစ်ဟန်တူ၏။

၎င်းအား အရေးတယူ ဂရုစိုက်မည့်သူ ရှိဟန်မတူချေ။

ရန်ကုန်သို့ ရောက်သောအခါ ဦးပေါ်ဦးကြီးက

"ဆားပုလင်းမင်းအောင်တော့ ပြန်ပေးအဖွဲ့နဲ့ တိုက်ခိုက်ပြီး သေသလား ရှင်သလား မသိရသေးဘူးဗျ၊ ကျုပ် အိမ်ကို သွားကြည့်ကြရအောင်" ဟု ပြောဆိုလေ၏။

ထိုအခါ ကျွန်ုပ်တို့လည်း ဖိဒ်ကားစုတ်ကလေးကို ဆားပုလင်းမင်းအောင် နေထိုင်ရာ အမှတ်(၇)၊ အာသောကလမ်း၊ ကျောက်မြောင်းနေအိမ်သို့ မောင်းနှင်ခဲ့လေရာ ကိုမင်းအောင်ကို သူ၏နေအိမ်ဧည့်ခန်းထဲတွင် အဆင်သင့်တွေ့ရလေ၏။

ကျွန်ုပ်က ကိုမင်းအောင်ကိုမြင်သည်နှင့်

"ပြန်ပေးသမားတွေကို ဖမ်းလို့မိရဲ့လားကိုမင်းအောင်၊ မစ္စတာရာဘီရဲ့ သမီးရော ကျန်းကျန်းမာမာပဲလား" ဟုမေးမြန်းလေရာ ဆားပုလင်းမင်း အောင်က ဂျန်ပလေးယားမှတ်ဆိတ် စီးကရက်ကို လွန်စွာကြည့်ကောင်း အောင် မီးညှို့လိုက်ပြီးမှ

"စိတ်အေးအေးထားပါ အိုင်ပီ ... ပြန်ပေးသမားတွေကို ကျွန်တော်ဖမ်းမိ လို့ တာမွေဂါတ်မှာ အပ်နှံထားပါတယ်" ဟုဖြေလေ၏။

"ထိုအခါ ဦးပေါ်ဦးကြီးက အလောတကြီးဝင်၍ ဒါဆိုရင် မစ္စတာရာဘီရဲ့ သမီးက ဘယ်မှာလဲဗျ၊ ကိုမင်းအောင်ရဲ့" ဟုမေးမြန်းလေရာ ဆားပုလင်း မင်းအောင်က

"ကျွန်တော့်အခန်းထဲမှာ ကိုယ်လက်သုတ်သင်နေပါတယ်ဗျာ" ဟုဖြေ လေ၏။ ထိုအခိုက်မှာပင် လွန်စွာချောမောလှပသော ကုလားမလေးတစ်ဦး သည် အိပ်ခန်းထဲမှ ထွက်လာပြီးလျှင် ဆားပုလင်းမင်းအောင်၏နံဘေး၌ ဝင်ထိုင်လေ၏။

သူမ၏ အသားအရောင်သည် နို့နှစ်ရောင်ကဲ့သို့ ဆွတ်ဆွတ်ဖြူနေပြီး ဆံပင်ကို ဖားလျားချကာ မျက်လုံးများက ကြည်လင်နေ၏။ အလွန်လှသော ကုလားမလေးပင်ဖြစ်၏။

ဆားပုလင်းမင်းအောင်က ကုလားမလေးကို ငဲ့စောင်း ကြည့်၍

"မင်းရဲ့ ပါပါနဲ့မာမာက အလွန်စိုးရိမ်နေပြီ ... ဒီတော့ မင်းကို အိမ်ပြန်ပို့ ပေးရမယ်"

ဟုဆိုလေရာ ကုလားမလေးက ခေါင်းညိတ်၍ "ကျေးဇူးတင်ပါတယ် အစ်ကို" ဟုတီးတိုးပြောလေ၏။

ဝင်ဒါမီယာဘက်ရှိ မစ္စတာရာဘီ၏နေအိမ်သို့ရောက်သောအခါ မစ္စတာ ရာဘီနှင့်ဇနီးသည် ၎င်းတို့၏သမီးကိုမြင်သောအခါ အားရပါးရ ပြေး၍ ပွေ့ဖက်လိုက်လေ၏။

မစ္စတာရာဘီသည် ဆားပုလင်းမင်းအောင်ကို လက်ဆွဲ နှုတ်ဆက်၍ ကျေးဇူးတင်ကြောင်း အကြိမ်ကြိမ်ပြောဆိုလေ၏။ ဆားပုလင်းမင်းအောင် က ငွေ(၅၀၀၀/-)ပါသော ငွေအိတ်ကြီးကို မစ္စတာရာဘီ၏လက်သို့ အပ်နှံ လိုက်လေ၏။

နောက်ပိုင်းတွင် မစ္စတာရာဘီသည် ဆားပုလင်းမင်းအောင်အား ဂုဏ်ပြု ချီးမြှင့်ပွဲပြုလုပ်ရန် စုံထောက်မင်းကြီးက တစ်ဆင့် ပြောဆိုသော်လည်း ဆားပုလင်းမင်းအောင်က လက်မခံသဖြင့် ငွေ(၅၀၀၀/-)တန် ချက်လက်မှတ်တစ်စောင်အား ကိုမင်းအောင် အမည်နှင့် ရေးပို့လိုက် လေ၏။

ကိုမင်းအောင်သည် ထိုငွေများကို မြန်မာနိုင်ငံ အရပ်ရပ်ရှိ ဆင်းရဲနွမ်းပါး သူများ၊ မိဘမဲ့ ဂေဟာများ၊ ဆေးရုံများသို့ ခွဲဝေ လှူဒါန်းခဲ့လေ၏။

ကျွန်ုပ်တို့ စုံထောက်ကျော်များသည် ထိုနေ့ညစာကို ဘုံဘေရက်စတောရင့်တွင် စားသောက်ကြလေ၏။ ဒန်ပေါက် ထမင်းများကို မှာယူစားသောက်ပြီးစီးသောအခါ စုံထောက်ဦး ပေါ်ဦးကြီးက ... "ပြန်ပေးတွေလက်ကနေ ကုလားမလေးကို ဘယ်လို စွန့်စွန့်စားစား ကယ်တင်ခဲ့တယ်ဆိုတာ ပြောပါဦး ကိုမင်းအောင် ..." ဟု စတင် မေးမြန်းလေတော့၏။

ဆားပုလင်းမင်းအောင်က

"ပြန်ပေးအဖွဲ့ ရေးလိုက်တဲ့စာထဲမှာ ရိုးကုမ္ပဏီက ထုတ်တဲ့ အစင်းကျား အိတ်နဲ့ ၄၅၀၀၀/- ထည့်ပေးလိုက်ပါဆိုတဲ့ စာသားပါတယ်ဗျာ။ ဒါဟာ ပိုက်ဆံအိတ်ကို တစ်နေရာမှာ လဲလှယ်အစားထိုးဖို့ ကြိုတင်ပြင်ဆင်ထားတဲ့ အစီအစဉ်လို့ ကျွန်တော် သံသယဖြစ်မိတယ် ပြန်ပေးသမားတွေဟာ စုံထောက် ကိုစိန်မြင့်တို့ ထင်သလောက်မညံ့ဘူးဗျာ။ ဉာဏ်နီဉာဏ်နက် များတယ်။ ဒီနေ့ ညနေသုံးနာရီလောက်က လျော်တန်းလမ်း ဝန်းကျင်ကို လှည့်လည်ကြည့်ရှုတဲ့အခါ ရန်ကုန်မီးသတ်အရှေ့မှာ မသင်္ကာဖွယ် မြင်းရထားတစ်စီးကို တွေ့ရတယ်ဗျာ။ မြင်းရထား မောင်းတဲ့သူက ကျော်စိုးဆိုတဲ့လူရှုပ်လူပွေ တစ်ယောက်ဗျာ။

ဒီကောင်ဟာ လိမ်လည်မှုနဲ့ ထောင်မကြာခဏ ကျဖူးတဲ့သူပဲ။ ဒါကြောင့် ကျုပ်က လူလိမ်ကျော်စိုးကို သေနတ်နဲ့ထောက်ပြီး ရန်ကုန်မီးသတ် အဆောက်အဦထဲမှာ စစ်ဆေး ကြည့်တဲ့အခါမှာ ကျော်စိုးဟာ အခြေအနေ မဟန်မှန်းသိတာနဲ့ အကုန်လုံး ဖွင့်ချတော့တာပဲ။

ပြန်ပေးအဖွဲ့ဟာ ကျော်စိုးကို ၄၅၀၀၀/-ပေးပြီး မြင်းရထားမောင်းဖို့ ငှားရမ်းခဲ့တာဗျာ။ ကျော်စိုး တာဝန်က ဖော့ဦးထုပ်နဲ့လူကို ကမ်းနားဆိပ် လိုက်ပို့ပြီးရင် ပြန်ပေးသမားတွေရှိတဲ့ ဖိုးစိန်လမ်းထဲက တိုက်ပျက်ကြီးဆီကို မြင်းရထားမောင်း လာရုံပဲ။ ပြန်ပေးဆွဲတဲ့အကြောင်းကို လူလိမ်ကျော်စိုး

သိတောင်မသိဘူး။

နောက်ပိုင်းဖြစ်ရပ်တွေကတော့ ဘာမှမထူးဆန်းတော့ပါဘူးဗျာ၊ ကျွန်တော်ဟာ မြင်းလည်း မောင်းသမားကျော်စိုး ဟန်ဆောင်ပြီး ဖိုးစိန်လမ်းထဲက တိုက်ပျက်ကြီးကိုသွားတယ်၊ ပြန်ပေးသမား သုံးယောက်ကိုဖမ်းပြီး မိန်းကလေးကို ကယ်တင်လာခဲ့ရတယ်ပေါ့ ဗျာ ..." ဟုဆိုလိုက်ရာ စုံထောက်ဦးပေါ်ဦးကြီးက

"ဒီလိုတော့ အတိုချုံးနဲ့လေဗျာ ... တိုက်ပျက်ကြီးထဲက စွန့်စားခန်းတွေ အကြောင်းလည်း ပြောပါဦး" ဟု တောင်းဆိုလေ၏။

ဆားပုလင်းမင်းအောင်က ခေါင်းညိတ်၍

"ပြောဆိုလည်း ပြောရတာပေါ့ဗျာ ... မိန်းကလေး ကံကောင်းသွားတယ်ဗျာ၊ ဒီကောင်တွေဟာ နောက်ဆုံးနေ့မှာ အောင်သေအောင်သားစားတဲ့အနေနဲ့ မိန်းကလေးကို အဓမ္မပြုကျင့်ဖို့ ကြံစည်ထားတာဗျာ၊ ကျုပ်ကမြင်းလည်း ကို အသံမကြားအောင် ခြံဝင်းကြီးထဲ မောင်းဝင်သွားပြီး အိမ်တံခါးဝရောက်တော့ တံခါးမကြီးကို ခြေထောက်နဲ့ ဒိုင်းခနဲဆောင့်ကန်လိုက်တယ်၊ အခန်းထဲရောက်တော့ ကြမ်းပြင်ပေါ်မှာ ရေတိမ်နစ်လုဆဲဆဲဖြစ်နေတဲ့ မိန်းကလေးရဲ့ အခြေအနေကို တွေ့ရတော့တာပဲဗျို့၊ ကျုပ်လည်း ယုတ်မာတဲ့ ပြန်ပေးတစ်ယောက်ရဲ့ ကုပ်ကိုဆွဲပြီး နူးနဲ့တိုက်လိုက်တာ ခွေခနဲပစ်လဲသွားတယ်၊ ဒီအချိန်မှာ ပြန်ပေးသမားတစ်ယောက်က ကျုပ်ရဲ့ နောက်ကျောကို လှုံနဲ့ဝင်ထိုးတယ်၊ ကျုပ်ဟာ လှုံကိုခြေဖျားနဲ့လှမ်းခတ်ပြီး အရှိန်လွန် ဝင်လာတဲ့ခန္ဓာကိုယ်ကို ချုပ်နှောင်လိုက်တယ်။

ပြီးတော့မှ လည်တိုင်ကို လက်ဝါးစောင်းနဲ့ ခပ်ဆတ်ဆတ်လေး ရိုက်လိုက်တယ်၊ ကျန်တဲ့ တစ်ယောက်ကတော့ နောက်ဆုတ်နောက်ဆုတ်လုပ်ပြီး ပြတင်းပေါက်က ထွက်ပြေးဖို့ကြံတာနဲ့ပဲ ခြေထောက်ကို သေနတ်နဲ့ပစ်ပြီး

ဖမ်းလိုက်ရတယ်။ ပြီးတော့ သူတို့သုံးယောက်စလုံးကို မြင်းလှည်းပေါ် တင်ပြီး တာမွေဂါတ်မှာ ချုပ်နှောင်ထားရတယ်။ မိန်းကလေးကိုတော့ ကိုယ်လက်သုတ်သင်ဖို့ ကျုပ်အိမ်ကိုခေါ်လာခဲ့ရတယ်။ ကဲ ... ဘာသိချင်သေးသလဲ" ဟုရှည်လျားစွာ ရှင်းလင်းပြလေ၏။

ထိုအခါ ကျွန်ုပ်က

"တော်ပါပေတယ် ကိုမင်းအောင်ရယ် ... မိန်းကလေးကို ကယ်တင်ဖို့ အတွက် ပြန်ပေးတွေနဲ့ တကယ့်ကို သက်စွန့်ဆံဖျား တိုက်ခိုက်ခဲ့ရတာပဲ" ဟု လှိုက်လှိုက်လှဲလှဲ ချီးမွမ်းလိုက်လေ၏။ ဆားပုလင်းမင်းအောင်ကမူ ကျွန်ုပ်၏ ချီးမွမ်းစကားကို အလေးအနက်ထားဟန်မရှိဘဲ အချို့ရည်ဖန်ခွက်ကို လှမ်းကိုင်၍ တစိမ့်စိမ့်သောက်၍ နေတော့၏။
